

Univerzita Hradec Králové
Pedagogická fakulta
Hudební katedra

Graziano Sanvito
a
Podkrkonošský symfonický
orchestr

Bakalářská práce

Autor: Monika Havrdová
Studijní program: B7507 Specializace v pedagogice
Studijní obor: Hudební kultura se zaměřením na vzdělávání
Informatika se zaměřením na vzdělávání
Vedoucí práce: doc. PhDr. MgA. František Vaníček, Ph.D.

Zadání bakalářské práce

Autor: **Monika Havrdová**

Studium: S12257

Studijní program: B1801 Informatika

Studijní obor: Informatika se zaměřením na vzdělávání, Hudební kultura se zaměřením na vzdělávání

Název bakalářské práce: **Graziano Sanvito a Podkrkonošský symfonický orchestr**

Název bakalářské práce AJ: Graziano Sanvito and Symphonic Orchestra of Gianmountains Region

Cíl, metody, literatura, předpoklady:

Zachycení minulosti a současnosti, významné instituce Podkrkonošského symfonického orchestru a jeho dirigenta Graziana Sanvita.

Hudební sbírky, archiválie, notový materiál, obrazový materiál

Garantující pracoviště: Hudební katedra,
Pedagogická fakulta

Vedoucí práce: doc. PhDr. MgA. František Vaníček, Ph.D.

Oponent: doc. PhDr. Stanislav Bohadlo, CSc.

Datum zadání závěrečné práce: 6.1.2014

Prohlášení

Prohlašuji, že jsem tuto bakalářskou práci vypracovala pod vedením vedoucího bakalářské práce samostatně a uvedla jsem všechny použité prameny a literaturu

V Hradci Králové dne 1. května 2015

Poděkování

Na tomto místě bych ráda poděkovala panu doc. PhDr. MgA. Františku Vaničkovi, Ph.D. za vedení mé bakalářské práce, za jeho podporu, cenné rady a připomínky. Mé veliké poděkování patří také panu Grazianovi Sanvito za krásné a inspirující setkání a za poskytnutí veškerých rozhovorů a přínosných informací. Dále bych ráda poděkovala vedení orchestru a stálým členům orchestru, kteří mi ochotně poskytovali cenné informace a trpělivě mi odpovídali na veškeré mé dotazy. Poděkování patří i skladatelům Bohuslavovi Lédlovi a Petru Matouškovi, kteří pro PSO napsali úžasné skladby a kteří mi poskytli rozhovory. A veliké díky patří také mé mamince, která se mnou ochotně konzultovala a pomáhala mi při kontrole textů.

Anotace

HAVRDOVÁ, Monika. Graziano Sanvito a Podkrkonošský symfonický orchestr. Hradec Králové: Pedagogická fakulta Univerzity Hradec Králové, 2015. S. 43, Bakalářská práce

Bakalářská práce je zaměřena na historii a vývoj Podkrkonošského symfonického orchestru a na vedení a životopis jeho dirigenta, Graziana Sanvita. První čtyři kapitoly se věnují stručné historii orchestru a jeho vzniku. Zejména čtvrtá kapitola je poté už podrobně věnována novodobému Podkrkonošskému symfonickému orchestru, jeho dirigentům a koncertům.

Pátá kapitola a její podkapitoly se následně blíže věnují hlavní osobnosti této práce - Grazianovi Sanvito. První část páté kapitoly se věnuje jeho příchodu a prvním koncertům s orchestrem. Druhá část se podrobně věnuje jeho životopisu. Poslední dvě části práce se věnují působení Graziana Sanvita v Podkrkonošském symfonickém orchestru a jeho vztahu k němu.

klíčová slova: Podkrkonošský symfonický orchestr, Graziano Sanvito, dirigent, orchestr

Annotation

HAVRDOVÁ, Monika. Graziano Sanvito and Symphonic Orchestra of Gianfmountains Region. Hradec Králové: Faculty of Education University of Hradec Králové, 2015. s. 43, Bachelor thesis

The bachelor thesis is focused on the history and evolution of the Podkrkonošský symphonic orchestra and on the leadership and biography of its conductor Graziano Sanvito. The first four chapters deal with brief history of the orchestra and its origins. The fourth chapter in particular elaborately describes the modern Podkrkonošský symphonic orchestra, its conductors and concerts.

The fifth chapter and its subchapters are closely concerned with the protagonist of this work – Graziano Sanvito. First part of the fifth chapter pursues his approach and initial concerts with the orchestra. Second part is closely focused on his biography. The last two parts of the thesis follow the activity of Graziano Sanvito in the Podkrkonošský symphonic orchestra and his relationship towards it.

Key words: Symphonic Orchestra of Gianfmountains Region, Graziano Sanvito, conductor, orchestra

Obsah

Úvod	1
1 Podkrkonošský symfonický orchestr Jiřího Matlase	3
2 Komorní symfonický orchestr Krkonošského metra (KSOKrM)	7
3 Novodobý Podkrkonošský symfonický orchestr	10
4 Graziano Sanvito	15
4. 1 Graziano Sanvito poprvé s PSO.....	15
4. 2 Životopis Graziana Sanvita	23
4. 3 Graziano Sanvito šéfdirigentem.....	28
4. 4 Graziano Sanvito a PSO.....	38
Závěr	40
Použité zdroje	41

Úvod

Jako téma své bakalářské práce jsem si vybrala Symfonický podkrkonošský orchestr (dále jen PSO) a jeho současného dirigenta Graziana Sanvita. PSO je amatérské těleso se sídlem v Semilech, které ve své současné podobě vzniklo v roce 2007. Těleso navazuje na věhlasný Podkrkonošský symfonický orchestr Zdeňka Fibicha vedený Jiřím Matlasem, který v regionu působil v letech 1954-1990 a na pozdější činnost Komorního symfonického orchestru Krkonošského metra. Současný dirigent Graziano Sanvito působí v PSO od roku 2012.

Podkrkonošský symfonický orchestr je zhruba sedmdesátičlenné amatérské těleso, které působí v Semilech a širším okolí. Hrají v něm profesionální i amatérští hudebníci všech věkových generací, kteří se každý týden sjíždějí na zkoušky z okruhu sta kilometrů. Repertoár orchestru tvoří převážně klasická hudba od 17. do 20. století, ale orchestr se nevyhýbá ani stylům mimo tzv. "vážnou hudbu". Dramaturgicky se orchestr snaží respektovat možnosti jednotlivých hráčů a zároveň vycházet vstříc publiku a oslovovat posluchače, kteří doposud s vážnou hudbou příliš obeznámeni nejsou. Proto jsou do repertoáru voleny především posluchačsky vděčné skladby. Od příchodu prvního profesionálního dirigenta do PSO Graziana Sanvita navíc vysoce stoupla úroveň orchestru a navýšil se i počet koncertů a hráčů. Srovnatelné těleso v našem regionu (od Liberce po Hradec Králové) neexistuje. Zároveň je toto těleso unikátní tím, že v něm hráči hrají bez nároku na honorář, v orchestru je „drží“ především jejich láska k hudbě a radost, kterou jim hudba přináší a se kterou se chtějí podělit i s ostatními.

Toto téma jsem si zvolila především proto, že jsem sama od roku 2010 členkou PSO orchestru, mám k němu velice vřelý vztah a Graziano Sanvito je pro mě velikou osobností, ke které vzhlížím a které se nesmírně vážím. Jeho práce a vztah k orchestru je velikým přínosem pro celé PSO a téměř ihned si získal všechny jeho členy.

Celá práce je rozdělena na dvě hlavní části. První část se věnuje stručné historii PSO a seznamuje čtenáře se vznikem orchestru. Druhá část práce se věnuje samotnému životopisu Graziana Sanvita a PSO za jeho působení. Kromě Terezy Matlasové,¹ která sepsala historii PSO do roku 1990 a Petra Miksánka, který podrobně mapuje historii PSO až do roku 2009, neexistuje žádná podobná práce zabývající se činností tohoto tělesa. Proto jsem se rozhodla navázat na kolegy a zdokumentovat tak další roky působení Podkrkonošského symfonického orchestru. Hlavním zdrojem mé práce jsou především rozhovory s muzikanty a mé vlastní vzpomínky.

---

¹ Vnučka Jiřího Matlase Tereza Matlasová sepsala v roce 2002 bakalářskou práci na téma PSO. MATLASOVÁ, Tereza. *PODKRKONOŠSKÝ SYMFONICKÝ ORCHESTR*. Olomouc, 2002. 69 s. Bakalářská práce. UNIVERZITA PALACKÉHO V OLOMOUCI.

1 Podkrkonošský symfonický orchestr Jiřího Matlase

Podkrkonošský symfonický orchestr je zhruba sedmdesátičlenné amatérské těleso, které působí v Semilech a širším okolí. Dlouhá historie orchestru začíná právě v Semilech.

Semily jsou malé město, ve kterém žije přibližně 9 tisíc obyvatel. Nachází se v Podkrkonoší, na soutoku řeky Jizery a Olešky.² O několik kilometrů na východ leží menší město Lomnice nad Popelkou, kam se v roce 1954 přistěhoval Jiří Matlas³ – zakladatel Podkrkonošského symfonického orchestru. V té době nastoupil jako učitel na pedagogickou školu a velice se zajímal o kulturní život v okolí. Velice brzy zjistil, že zde žije mnoho skvělých příležitostných muzikantů, proto 17. září 1954 založil smyčcový orchestr, který dostal jméno Podkrkonošský orchestr Zdeňka Fibicha (POZF).⁴ Orchestr oficiálně působil pod pedagogickou školou a hlavním vedoucím se stal právě Jiří Matlas. První koncert orchestru se konal 22. ledna 1955 v Tylově divadle v Lomnici nad Popelkou.⁵ Spolu s orchestrem vystoupil také dívčí sbor Pedagogické školy a dětský sbor Osmileté střední školy v Lomnici nad Popelkou. V dalších letech orchestr pravidelně vystupoval především na výchovných koncertech, které se staly významnou náplní činnosti POZF a později také PSO (Podkrkonošský symfonický orchestr).⁶

---

² NAVRÁTIL, Ivo; JAKUBEC, Pavel. *Archiv města Semily*. Semily: Státní okresní archiv Semily, 2005. 117 s. kapitola: Dějiny původce fondu, s. 2-5 dále jen Archiv města Semily

³ Jiří Matlas - syn varhaníka a učitele tance, absolvent varhanického oddělení Státní konzervatoře hudby v Praze. V letech 1958 – 1988 působil jako ředitel ZUŠ v Semilech (tenkrát Lidové školy umění)

⁴ Vlastní životopis Jiřího Matlase z roku 1975, rozsah 3 strany A4, psané na psacím stroji, podepsané přímo Jiřím Matlasem, dále jen životopis Jiřího Matlase, k nahlédnutí ve Státním okresním archivu v Semilech v pozůstalosti Václava Votočka. LŠU v Lomnici nad Popelkou, dnes ZUŠ, funguje od roku 1946 - *ZUŠ Lomnice nad Popelkou* [online]. 20. prosince 2009 [cit. 2011-05-12]. ZUŠ Lomnice nad Popelkou. Dostupné z WWW: <<http://zuslomnice.cz/>>.

⁵ Kronika koncertů PSO, v níž jsou uvedena data i programy všech koncertů, které PSO provedl, v současnosti ve vlastnictví muzea v Lomnici nad Popelkou, jedná se o nestránkovanou knihu, v níž jsou na začátku vypsané jednotlivé koncerty s drobnými poznámkami, od poloviny jsou pak psány podrobné programy – dále jen Kronika koncertů PSO

⁶ Kronika koncertů PSO

V roce 1956 POZF připravil první sólový koncert s vlastním sólistou. Jednalo se o *houslový koncert G-dur* Jana Jiřího Bendy. Sólo hrál koncertní mistr POZF a zároveň ředitel LŠU v Lomnici nad Popelkou Jaroslav Krása. Jiří Matlas nevybíral sólisty pouze z orchestru, ale zval ke spolupráci známé i začínající nadějně umělce z celé republiky, s nimiž se obvykle orchestr představil na několika po sobě jdoucích koncertech. Tato spolupráce měla pozitivní vliv nejen na prestiž tělesa, ale také na jeho hudební stránku. O koncertech pravidelně referoval místní tisk, muzikanti se těšili na setkání s významnými virtuózy a měli tak i větší motivaci při zkouškách.⁷

S postupem času se těleso rozrůstalo a na konci roku 1956 měl orchestr 60 členů, kteří se pravidelně scházeli na zkouškách. Přidávaly se i jiné než smyčcové nástroje, a tak se POZF postupně mění ze smyčcového na symfonický - a v roce 1960 se mění i název orchestru – Podkrkonošský symfonický orchestr.⁸

V roce 1958 byla zrušena Pedagogická škola, pod jejíž křídla orchestr spadal. Netrvalo však dlouho a velmi populární PSO našlo nového zřizovatele – Osvětový dům v Semilech.⁹ O 6 let později byl však PSO navrácen zpět do Lomnice nad Popelkou, tentokrát pod patronát místí Osvětové besedy.¹⁰

Orchestr se stále rozrůstal a zkvalitňoval a v roce 1964 oslavil 10 let od svého vzniku. V té době měl za sebou 54 řádných a 123 výchovných koncertů a byl oceněn za svou dlouholetou práci.¹¹

V roce 1975 vznikl v Lomnici nad Popelkou Jednotný klub pracujících (JKP), který se stal zřizovatelem orchestru. JKP zajišťovalo prostory ke zkouškám, jednotné oblečení, sjednávalo vystoupení a proplácelo muzikantům dopravu na zkoušky, což Matlasovi, který do té doby vše zajišťoval sám, značně ulehčilo práci.¹²

---

⁷ MIKSÁNEK, Petr. Podkrkonošský symfonický orchestr. Hradec Králové: Pedagogická fakulta Univerzity Hradec Králové, 2011. s. 51. Bakalářská práce. (dále jen Miksánek)

⁸ Matlasová, s. 18

⁹ MATLASOVÁ, Tereza. *PODKRKONOŠSKÝ SYMFONICKÝ ORCHESTR*. Olomouc, 2002. 69 s. Bakalářská práce. UNIVERZITA PALACKÉHO V OLOMOUCI. s. 16 (dále jen Matlasová)

¹⁰ Matlasová, s. 23

¹¹ Miksánek, s. 17

¹² Matlasová, s. 28

Pravděpodobně i díky JKP mohl orchestr koncertovat 15. října 1976 na Staroměstském náměstí v Praze.¹³ O PSO se začal zajímat Československý rozhlas a Československá televize, která dokonce 8. prosince 1976 jeden z koncertů natáčela (jednalo se o pořad Neděle v klubu).¹⁴ Konec 70. let byl ve znamení dvou zahraničních výjezdů – první koncert se konal 22. července 1979 v německém městě Görlitz a druhý pak na Festivalu ruských a sovětských skladatelů v polském městě Laadek-Zdrój.¹⁵

Poté nastalo období útlumu – orchestr se sice pravidelně scházel, ale počet koncertů se zmenšil a - až na některé výjimky - z programu zcela vymizely výchovné koncerty. Lepší situace nastala až poslední léta (před odchodem Jiřího Matlase), kdy PSO začal opět více hrát a koncertovat.¹⁶ V roce 1985 zazněla v podání PSO a spojených pěveckých sborů z Jičina, Semil, Lomnice nad Popelkou, Železného Brodu, Vrchlabí, Turnova a Jilemnice k příležitosti 220. výročí skladatelova narození a 170. výročí jeho úmrtí¹⁷ *Česká mše vánoční* Jakuba Jana Ryby. Od té doby zaznívá Mše pravidelně každý rok.

Rozpad orchestru přišel v podstatě společně se Sametovou revolucí. Z orchestru odešlo několik hráčů a rozpad JKP, který zajišťoval celý chod tělesa, znamenal konec PSO. Jiří Matlas se podruhé oženil, odstěhoval se se svou ženou do Holic a už se nenašel nikdo, kdo by mohl orchestr dirigoval a vést ho.¹⁸ Poslední oficiální koncert se konal 12. listopadu 1990 v divadle J. K. Tyla v Lomnici nad Popelkou, při příležitosti prvního výročí Sametové revoluce a kanonizace sv. Anežky. Za 36 let působení uskutečnil POZF a později PSO pod vedením Jiřího Matlase 483 koncertů, z nichž bylo 282 řádných a 201 výchovných. Díky

---

¹³ Program koncertu 15. 10. 1976 na Staroměstském náměstí v Praze tak, jak ho zaznamenává kronika koncertů PSO: B. Smetana: *Slavnostní předehra C-dur*, P. I. Čajkovskij: *Romance* (sólo trubka), A. Vivaldi: *Koncert A dur pro dvoje housle, echo a smyčce*, E. H. Grieg: *Solvejžina píseň*, N. R. Korsakov: *Koncert B dur pro pozoun a orchestr*, J. Křička : *Estadrata polka*, A. Rubinštejn: *Melodie* (sólo trubka), J. Matlas: *Jubilejní pochod*

¹⁴ Ukázka zájmové a kulturní činnosti v Lomnici nad Popelkou. Účinkují: PSO, Bořivoj, Divadelní soubor Tyl, taneční orchestr Nonet. Pořad byl vysílán 6. února 1977. Režie: Petr Most. Archiv České televize, IDEC: 276 320 00958

¹⁵ Kronika koncertů PSO

¹⁶ Miksánek, s. 20

¹⁷ Kronika koncertů PSO a Soupiska Kumštýřů III.

¹⁸ Matlasová, s. 32

Jiřímu Matlasovi se tak PSO nesmazatelně zapsal do hudební historie měst Semily a Lomnice nad Popelkou.¹⁹

---

¹⁹ Miksánek, s. 21, 22

2 Komorní symfonický orchestr Krkonošského metra (KSOKrM)

Od rozpadu PSO uplynulo téměř 9 let, když student pardubické konzervatoře Karel Jakubů²⁰ obnovuje tradici Matlasova PSO a zakládá při svém dopravně kulturním sdružení Krkonošské metro Komorní symfonický orchestr Krkonošského metra (KSOKrM).²¹

V roce 1998 začíná Karel Jakubů, ještě jako student pardubické konzervatoře, působit jako zpěvák v jičínské hudební skupině Fidle, kterou založila a umělecky vedla Lenka Krausová. Spolu s dalším členem Janem K. Čelišem chtěla hrát i klasickou hudbu, proto oba dva společně s Karlem Jakubů přemýšleli, zda by byl čas i prostor založit vedle Fidle nové komorní těleso, zaměřené na klasickou hudbu. Poměrně brzy se jim podaří sehnat zapálené muzikanty, a tak může vzniknout komorní orchestr, jehož vedení se ujímá Karel Jakubů. Na první zkoušce 19. března 1999, kde se sešlo 13 muzikantů včetně dirigenta, se rozhodlo, že orchestr bude spadat pod dopravně kulturní sdružení Krkonošské metro a jeho název bude Komorní symfonický orchestr Krkonošského metra (KSOKrM). Těleso se prezentovalo převážně barokní hudbou, a protože všichni členové byli výbornými muzikanty - někteří dokonce absolventy konzervatoří - měla vystoupení vysokou úroveň. Karel Jakubů na koncertech plnil nejen funkci dirigenta, ale díky svému charisma a výbornému projevu také funkci uvaděče a vypravěče, který divákům navozuje atmosféru k poslechu hudby.²²

První veřejné vystoupení KSOKrMu se uskutečnilo 20. června 1999 v Lomnici nad Popelkou, v předvečer oslav Dne hudby. Hned o den později se konalo druhé vystoupení, kde KSOKrM vystoupil jako host na závěrečném koncertě ZUŠ v Lomnici nad Popelkou, kde spolu s dětmi ze ZUŠ uvedl Dětskou symfonii Leopolda Mozarta. 19. září 1999 vystupuje orchestr veřejně znovu – v Semilech - při slavnostním výkopu stavby muzea Krkonošského metra.²³

---

²⁰ Karel Jakubů se narodil 14. února 1980 v Jilemnici. Od pěti let začal navštěvovat lidovou školu umění v Semilech, kam ho přivádí tehdejší ředitel LŠU a vedoucí PSO Jiří Matlas. Od útlého věku se aktivně zapojoval do kulturního života v Semilech.

²¹ Miksánek, s. 28

²² Miksánek, s. 30

²³ Kronika koncertů PSO

O chod a organizaci orchestru se starají i členové a zakladatelé – Lenka Krausová obstarává notový materiál a - jako ředitelka ZUŠ v Lomnici nad Popelkou - poskytuje také prostory ke zkouškám, kde orchestr zkouší každý pátek v podvečer. Postupně si však vše bere na starost Karel Jakubů a začíná orchestr přetvářet k obrazu svému. Jeho snem bylo rozšířit KSOKrM i o další nástroje a dosáhnout tak symfonického obsazení, s nímž by bylo možné hrát i hudbu dalších období - nejen pouze baroka.²⁴

V roce 2001 KSOKrM uskutečňuje svoje první letní soustředění ve Sněžném v Orlických horách. V této době je orchestr ještě stále převážně smyčcový a dechové nástroje přijely jen jako hospitující členové na vystoupení, které se během soustředění uskutečnilo.²⁵

Orchestr se postupně zařazuje mezi stálíce kulturního dění Semilska i Lomnice nad Popelkou a navazuje spolupráci s místními sbory, se kterými připravuje zajímavý a úspěšný repertoár, založený na známých mších a dalších sborových skladbách. Postupně orchestr rozšiřuje nejen repertoár, ale i obsazení. Do orchestru přicházejí na stálo dechové nástroje. Přesto ale Karel Jakubů stále není spokojen – v tělese chybí lesní rohy a několik dalších nástrojů je zastoupeno pouze jedním hráčem. Ani smyčce se nedaří rozšířit natolik, aby se těleso podobalo symfonickému orchestru. Největším důvodem je to, že v okolí Semil a Lomnice teprve vyrůstá nová generace muzikantů, ale také samotná osoba Karla Jakubů – mnohé muzikanty totiž odrazuje od působení v KSOKrMu špatná organizace a hlavně kontroverzní projekt Krkonošského metra.²⁶

I přes to ale orchestr dál funguje a připravuje nové skladby. Se zvýšeným počtem muzikantů a malým počtem dechových nástrojů ale dochází ke zhoršení kvality prováděné hudby. Často se pak stává, že nástroje musejí být nahrazovány jinými nástroji, nebo dokonce že chybějící nástroj nemá kdo suplovat.²⁷

Od roku 2004 do roku 2007 se i přes všechny obtíže orchestru daří. Každý muzikant dostává pravidelně každé čtvrtletí rozpis zkoušek a koncertů a na konci roku obdrží jakousi výroční zprávu, ve které jsou vypsány úspěchy orchestru v daném roce, jednotlivé koncerty,

---

²⁴ Miksánek, s. 32

²⁵ Letní soustředění se poté koná pravidelně každý rok, až do roku 2006.

²⁶ Miksánek, s. 32

²⁷ Rozhovory s bývalými muzikanty 20. března 2015

počty diváků, plány na další rok a podobně.²⁸ Díky těmto zprávám se dovídáme, že během roku 2004 v orchestru působilo 45 lidí, a že těleso nezkouší už jen v ZUŠ v Lomnici nad Popelkou, ale střídavě také ve Státním okresním archivu v Semilech.

Velice plodným rokem byl rok 2005, kdy se uskutečnilo hned 15 vystoupení orchestru. Ve stejném roce také koupilo sdružení Krkonošského metra svůj první vůz – autobus Karosa ŠL11. I v dalších letech se orchestru velice dařilo - až do 8. června 2007, kdy Karel Jakubů na koncertě v Lomnici nad Popelkou oznámil svůj „dočasný“ odchod od orchestru. Tato událost znamenala konec KSOKrMU, ale muzikanti se rozhodli pokračovat bez Karla Jakubů. Jelikož už ale nechtěli patřit pod sdružení Krkonošského metra, rozhodli se založit nový orchestr, vracející se k tradici PSO Jiřího Matlase.²⁹

---

²⁸ Rozpisy plánovaných akcí, formát A4, tištěný, osobní archiv Lenky Krausové

²⁹ Miksánek, s. 34

3 Novodobý Podkrkonošský symfonický orchestr

Od 19. do 26. června se ve Velké Lhotě u Dačic schází 18 muzikantů z bývalého KSOKrMu společně s těmi, kteří nechtějí být pod vedením Karla Jakubů a zakládají vlastní o. s.. Nový Podkrkonošský symfonický orchestr dokonce zakončuje celé letní soustředění generálkou v místním kostele. Notový materiál připravil Roman Mlejnek³⁰ společně s Hankou Červenkovou a oba se stávají neformálními vedoucími orchestru. Orchester diriguje od prvního pultu Jaroslava Petrásková, která společně s Lenkou Krausovou také výrazně promlouvá do chodu orchestru.³¹

Po návratu se orchestr každý pátek večer schází na pravidelné zkoušky střídavě v Semilech a v Lomnici nad Popelkou. Smyčce se schází každý týden a hráči z dechové sekce chodí pouze na zkoušky v Semilech. Počet muzikantů postupně roste. První veřejné vystoupení PSO se konalo v pátek 16. listopadu 2007 ve Státním okresním archivu v Semilech.³² Ohlasy na koncert byly velice dobré a muzikanti měli radost a větší chuť do hraní. Další koncert se konal 22. prosince 2007 ve Sboru Dr. Farského v Semilech a zazněla na něm **Česká mše vánoční J. J. Ryby**. Orchester a 50členný pěvecký sbor vedl Jiří Kurfiřt.³³

---

³⁰ Roman Mlejnek se narodil v r. 1982, vystudoval psychologii na FF UK v Praze, studuje doktorské studium na Ústavu hudební vědy FF UK v Praze. V současné době působím jako pedagog odborné teorie na Pražské konzervatoři. V PSO působí odněpaměti (od začátku PSO, předtím hrál v KSOKrMu, ale ne úplně od počátku)

³¹ Jaroslava Petrásková je absolventkou Teplické konzervatoře, v současné době učí housle na ZUŠ v Semilech a působí jako první houslistka v PSO.

³² Program prvního koncertu PSO 16. listopadu 2007 ve Státním okresním archivu v Semilech: Josef Štrunc: *Ingressus*, Georg Philipp Telemann: *Suíta F-dur*, Antonio Vivaldi: *Koncert pro housle a smyčcový orchestr*, op. 3, č. 6 (sólo Jaroslava Petrásková), Marc-Antoine Charpentier: *Prelude z Te Deum laudamus*, Wolfgang Amadeus Mozart: *Pochod kněží z opery Kouzelná flétna*, Joseph Haydn: *III. věta (Minuetto & Trio) ze symfonie č. 101*, Johann Christoph Vogel: *Předehra k opeře Démophon*, Jaroslav Celba: *Pohádky z mechu a kapradí, Podkrkonošský symfonický orchestr* [online]. 2008 [cit. 2011-05-06]. Podkrkonošský symfonický orchestr. Dostupné z WWW: <<http://www.pso.ic.cz/koncerty.html>>.

³³ Jiří Kurfiřt je ředitelem ZUŠ v Semilech

Po dalším koncertě, který se konal 8. února na zámku v Lomnici nad Popelkou, se muzikanti sešli na malé schůzi, kde byla zvolena sedmičlenná umělecká rada, jejímž předsedou byl jednohlasně zvolen Roman Mlejnek.³⁴

Během zimy orchestr nacvičoval další repertoár a hledal dirigenta, protože vedení orchestru Jaroslavou Petráskovou od prvního pultu není úplně ideální - hlavně ve skladbách, kde se často mění tempo. Hana Červenková s Romanem Mlejnkem mají několik kandidátů, ale ani jeden nabídku nepřijal. Vše se nakonec vyřešilo téměř samovolně – jedna z nových skladeb, kterou PSO nacvičovalo, byl *Koncert pro trubku Es-dur* od **Johanna Nepomuka Hummela**. Sólo na trubku měl hrát **Martin Petrák**, který s sebou na několik zkoušek přivedl svého učitele, Martina Farského. Na jedné ze zkoušek se řešilo tempo skladby, které je poměrně rychlé a Jaroslava Petrásková ho nemá šanci od prvního pultu určovat pro celý orchestr. Martin Farský tehdy pronáší větu „já to teda odmávám“³⁵ - a s taktovkou v ruce se mu opravdu daří. A protože má orchestru co nabídnout, souhlasí se spoluprací a stává se novým dirigentem PSO.³⁶ První koncert orchestru pod vedením Martina Farského se konal 22. března 2008 ve Veliši. Rok 2008 se stal pro orchestr zlomovým. Díky novému dirigentovi může orchestr přistoupit ke složitějším skladbám a celkový počet muzikantů se rozrůstá na číslo 41. Hrají se skladby od **Edvarda Hagerupa Griega** nebo **Nielse Gadeho** a další skladby světové klasiky. Orchestr též navazuje na spolupráci s pěveckými sbory. Se semilským pěveckým sborem Jizeran nastudoval a několikrát předvedl *Haydnovu Missu brevis* a *Loutnu českou Adama Michny z Otradovic*. 5. prosince 2008 v kostele sv. Petra a Pavla v Semilech předvedl PSO společně s Jizeranem Missu brevis od Jiřího Pavlici. Orchestr také spolupracuje s pěveckým sborem Vlastislav z Heřmanova Městce a s pěveckým sborem Záboj ze Dvora Králové. Během roku 2008 vystupoval PSO celkem na 14 koncertech, z nichž 6 bylo ve spolupráci s pěveckými sbory. Bez skvělé organizace Romana Mlejnka a Hanky Červenkové by se ale nic takového neuskutečnilo. Starali se o celý chod orchestru, o notový materiál i o veškerou organizaci zkoušek a koncertů. Během roku 2008 se také přestalo zkoušet v Lomnici nad Popelkou, protože orchestr dostával možnost bezplatně zkoušet v sále radnice v Semilech, a také většina muzikantů má lepší možnost na zkoušky dojíždět do Semil.

---

³⁴ Miksánek, s. 44

³⁵ Slova Martina Farského na jedné ze zkoušek v únoru 2008

³⁶ Martin Farský je absolvent Pardubické konzervatoře v oboru trubka ve třídě prof. Jiřího Houdka. V současné době vyučuje hru na trubku, zobcovou flétnu a kytaru v ZUŠ Semily.

Orchestr zkouší každý pátek od 19:30 do 22:00. Zkoušky jsou takto stanoveny hlavně kvůli členům z řad studentů, kteří v orchestru hrají, jsou přes týden na školách a vracejí se až v pátek. Ze stejného důvodu se zkoušky nekonají během prázdnin, místo toho PSO organizuje každý rok letní soustředění, kde se tvoří základy celoroční práce orchestru. Od roku 2008 je PSO pravidelně financován městem Semily.³⁷

Rok 2009 byl ve znamení sólistů. S orchestrem si na klavír sólově zahrála semilská rodačka a v té době ještě studentka pardubické konzervatoře **Kateřina Ochmanová**³⁸, která předvedla *Koncert pro klavír č. 3 c-moll Ludwiga van Beethovena*. Další sólistkou byla **Ludmila Šulcová**, studentka brněnské konzervatoře v oboru housle, a též členka moravského komorního orchestru. S PSO nastudovala *Koncert pro housle a-moll od Antonína Dvořáka*. Poslední, tentokrát dvojicí sólistů je učitel semilské ZUŠ Štefan Pernecký³⁹ a jeho žák **Lukáš Valenta**⁴⁰, kteří si s orchestrem zahráli *Koncert pro dva klarinety Es-dur Františka Vincenta Kramáře*.

V roce 2010 si orchestr rozšířil repertoár tak, aby odpovídal poptávce po klasické hudbě v regionu. Díky tomu se otevírají další možnosti vystupování – koncert v Městském kulturním středisku v Nové Pace nebo v kostele Sv. Michala v Rokytnici nad Jizerou. Pro každý z 10 koncertů, které se v roce 2010 uskutečnily, byl připraven alespoň z části odlišný repertoár.⁴¹ Zazněly skladby od **Johanna Strausse** – *Na krásném modrém Dunaji*, *Uherský*

---

³⁷ Miksánek, s. 45-47

³⁸ Kateřina Ochmanová vystudovala hru na klavír na konzervatoři v Pardubicích. V současné době je studentkou pátého ročníku na pražské HAMU.

³⁹ Štefan Pernecký vystudoval hru na klarinet na Konzervatoři Jana Deyla v Praze. Učí v ZUŠ v Semilech a jako notograf spolupracuje s různými nakladatelstvími.

⁴⁰ Lukáš Valenta studoval hru na klarinet u Štefana Perneckého v semilské ZUŠ. Nyní studuje na Technické univerzitě v Liberci. Hraje v Semilské 11 a v Dechovém orchestru ZUŠ Liberec.

⁴¹ Podkrkonošský symfonický orchestr hraje letos podruhé na domácím hřišti. Přespolní koncerty jsme v tomto roce zatím uskutečnili v Jičíně, Rokytnici nad Jizerou a Vrchlabí. Od únorového vystoupení v Semilech se orchestr opět rozrostl, v mnohem vyrostl také kvalitativně, utužil kolektiv na tradičním letním soustředění a nastudoval nový náročný repertoár. S tím souvisí spousta práce, kterou celý chod orchestru vyžaduje po stránce hudební i organizační. Na tomto místě bych rad poděkoval jednak dirigentovi Martinu Farskému za trpělivost a odvahu při práci s orchestrem, jednak naši manažerku Hance Červenkové za organizaci všeho, co k provozu orchestru potřebujeme (od not přes dopravu až po občerstvení...). Obrovské poděkování však patří všem členům orchestru, kteří tráví páteční večery pilováním repertoáru. Na dnešní koncert přijeli hudebníci nejen ze Semil a bezprostředního okolí, ale také například z České Lípy, Liberce nebo Chocně. A poděkovat chceme také Městu Semily za finanční i jinou podporu. Sál radnice nám poskytuje skvělé zázemí pro zkoušení a vlastně nás docela těší, že s publikem bychom se tam za současného obsazení orchestru už nevešli. V PSO hrajeme proto, že nás to baví. A sotva by nás to bavilo, kdybychom nebyli v přízni publika. Poslední poděkování tedy směřuje divákům – že na nás chodí. Za orchestr Roman Mlejnek, předseda sdružení (program, 29. října 2010, Semily)

tanec č. 5 od **Johannese Brahmsa**, *Koncertní předeheru Hebridy* od **Felixe Mendelssohna Bartholdyho** nebo velice oblíbená skladba od **Leroyho Andersona** – *Psací stroj*, kde se jako sólista představil jeden z členů PSO Petr Matoušek.

Na podzimní sezónu PSO obměnil program a hrál skladby od **Georgese Bizeta** – *L'Arlésienne* (výběr z 1. a 2. suity)⁴² a výběr částí z opery *Carmen* (suite č. 2), *Koncert pro housle a orchestr č. 1 g moll* od **Maxe Brucha** a nechyběla ani *Skočná z opery Prodaná nevěsta* od **Bedřicha Smetany**.

Na koncertě v Husově sboru v Semilech dne 26. února 2010 byla PSO udělena výroční cena sdružení Cervus Semilensis za kulturní počín roku 2009. Ve stejném roce, 22. května na koncertu u příležitosti oslav 150. výročí pěveckého sboru Jizeran pak PSO obdržel Klíč Jizeranu. Ten má symbolizovat spolupráci mezi oběma tělesy zejména při každoroční České mši Vánoční J. J. Ryby.⁴³

Do roku 2011 vstupuje PSO s odhodláním pokračovat v práci, která byla oceněna mnoha posluchači na koncertech nejen na Semilsku.

14. ledna se uskutečnila valná hromada PSO, na níž bylo podle platných stanov zvoleno vedení a umělecká rada. Jako předsedkyně byla zvolena Hana Červenková a jejím zástupcem byl zvolen Roman Mlejnek. Též byla zvolena sedmičlenná umělecká rada.⁴⁴

Pro rok 2011 si PSO zvolil taneční repertoár, který částečně hrál i v roce 2010. Patřily sem skladby z opery *Prodaná nevěsta Bedřicha Smetany* – *Polka, Skočná a Furiant* nebo *Slovanské tance č. 7 a č. 8 z první řady op. 46*. Dále byl na programu výběr z orchestrálních suit z opery *Carmen Georgeho Bizeta* a *Kankán z opery Orfeus v podsvětí Jacquese Offenbacha*. Ani tentokrát nechyběl sólový koncert – zazněl *Koncert pro klavír a orchestr č. 2 F-dur Dmitrije Šostakoviče*, kde se jako sólistka opět představila **Kateřina Ochmanová** a již známý *Koncert pro dva klarinety Es-dur Františka Vincenta Kramáře* (sólisté Štefan Pernecký a Lukáš Valenta).

Léto 2011 s sebou mimo jiné přináší nové dirigenty. Od dirigentské taktovky

---

⁴² Části ze scénické hudby k divadelní hře *Arlézanka* Alfonse Daudeta z roku 1872. Čtyři části z této scénické hudby upravil sám Bizet jako orchestrální suitu, další čtyři pak jeho přítel Ernest Guiraud (už po Bizetově smrti).

⁴³ Miksánek, s. 47

⁴⁴ Miksánek, s. 47-48

z rodinných důvodů odchází Martin Farský (s tím že některé podzimní koncerty ještě oddiriguje, a na letním soustředění, které se konalo ve Zdislavicích, ho bude suplovat **Jiří Bachtík**).⁴⁵ A místo něho se taktovky ujímá **Bedřich Kameník**⁴⁶, což byl pro orchestr významný krok. „*Martin splňoval tehdejší základní nutnost, postavit se před orchestr a nacvičit s ním první repertoár a repertoár několika dalších sezón, orchestru se věnoval, jezdil s ním na letní hudební soustředění atd.. S rozrůstáním tělesa, jeho sehraností i většími nároky vyvstal nicméně požadavek profesionálnějšího dirigenta (jsou to určité momenty, které amatérské těleso pozdvihují, vedle vybavení profi nástroji, skladeb napsaných pro něj, pozvaných sólistů k nim patří dirigent, který u některých jiných amatérských orchestrů je profesionální). Prvním významným krokem, který se pak odrazil v práci orchestru, byl příchod právě Bedřicha Kameníka, ředitele jedné pražské ZUŠ, který dirigenství v té době studoval a měl nedaleko Semil chalupu, kam dojížděl. Kameník byl prvním dirigentem, který skladby podrobněji analyzoval a jejich hudební strukturu vysvětloval hráčům orchestru, pracoval na zkoušce s nástrojovými skupinami atd. Zvedla se zvuková kvalita orchestru, preciznost provedení, vznikl i tematicky ucelenější repertoár atd.. Kameník dostal práci i s podstatně větším tělesem.*“⁴⁷

Na podzimní sezóně 2011 se tedy střídali tři dirigenti. O koncerty 14. října v Lomnici nad Popelkou a 21. října v Mnichově Hradišti se dělili Jiří Bachtík s Bedřichem Kameníkem. Na koncertě k výročí vzniku samostatného Československa se pak o dirigentskou taktovku dělili Martin Farský (jeho poslední koncert za dirigentským pultem) a Bedřich Kameník. Program byl podobný programu, který se hrál během jarní sezóny 2011. K výběru částí z orchestrální suity z opery Carmen od Georgese Bizeta, klarinetovému koncertu Františka Vincence Kramáře (tentokrát zazněla pouze 3. věta a sólo si zahrál Štefan Pernecký se svým dalším žákem Matějem Hřibem) a Slovanským tancům Antonína Dvořáka č. 7 a č. 8 byl přidán i *tanec č. 4*, dále *Intermezzo z opery Sedlák kavalír* od **Pietriho Mascagni** a jako třešničkou na dortu byla přidána *4. věta ze Symfonie č. 8 G dur* od **Antonína Dvořáka**. Závěr roku je tradičně zakončen dvěma koncerty, v Semilech a v Bozkově - **Českou mší vánoční J. J. Ryby**.

---

⁴⁵Jiří Bachtík vystudoval hru na trubku na pražské HAMU. V současné době působí jako člen orchestru Hudby Hradní stráže a Policie České republiky. Učí na ZUŠ Ratibořická v Praze 9.

⁴⁶Bedřich Kameník vystudoval na pražské konzervatoři hru na fagot a nyní je ředitelem ZUŠ Taussigova v Praze 8. Hraje mimo jiné ve Vinohradském symfonickém orchestru a Komorním orchestru Akademie.

⁴⁷Názor stálého člena Jana K. Čeliše z rozhovoru 24. dubna 2015

4 Graziano Sanvito

4. 1 Graziano Sanvito poprvé s PSO

Rok 2012 přinesl orchestru nového dirigenta Graziana Sanvita. Vůbec poprvé slyšel Graziano Sanvito o Podkrkonošském symfonickém orchestru v roce 2011, když se v Semilech konalo krajské kolo soutěže orchestrů, kde mimo jiné vystoupil i orchestr Liberecké základní umělecké školy pod jeho vedením. Tenkrát za ním přišel již zmiňovaný Štefan Pernecký, který zaslechl, že je Sanvito klarinetista, stejně jako on. Mezi řečí se Štefan zmínil o místním symfonickém orchestru a Graziana Sanvita velice nadchlo, že v tak malém městě existuje takové těleso. Hned druhý den se telefonicky spojil s manažerkou PSO Hankou Červenkovou a domluvili se, že uspořádají společný projekt, ve kterém se spojí dva orchestry – PSO a Symfonický orchestr ZUŠ Liberec⁴⁸, který se zrovna v té době připravoval na soutěž. Celý tento projekt byl nazván „*Společně za klasikou*“. Plány na spolupráci se zrodily již v témže roce a samotná příprava repertoáru trvala půl roku. Orchestry cvičily samostatně a poté se sešly na dvou celodenních soustředěních. Oba koncerty měly u publika veliký úspěch. Hlavním důvodem byl skvělý výběr programu, na kterém zazněly skladby jako ***Polka „Pražským akademikům“***, ***slovanský tanec č. 4 a Slavnostní pochod Antonína Dvořáka***, ***Pavana Gabriela Fauré***, od Alberta Ketélbeyeho: ***Na perském trhu***, ***Edvard Grieg: Ve sluji krále hor ze suity Peer Gynt č. 1***, ***Béle Kéler: Galop Sempre crescendo*** a ***Boguslaw Klimczuk: Perpetum mobile***. Diváky ale ohromila také monumentalita orchestru a počet hráčů, který se sešel na jednom podiu - spojený orchestr tvořila asi stovka hráčů.

Po dlouhé době před PSO nastoupil profesionální dirigent, který má za sebou několikaletou praxi a který má repertoár pečlivě nastudovaný a zkoušky efektivně vedené. Chod orchestru se najednou zlepšil – muzikanti cítili, že mají v novém dirigentovi a jeho přesných gestech a ukazování nástupů oporu a začali si být ve hře mnohem jistější a zkoušky dostaly nový řád. Jelikož Graziano studoval Traktát instrumentace Berlioza, dobře rozuměl všem nástrojům (rozsah, ladění, instrumentální možnosti) a dokázal tak skvěle poradit všem

---

⁴⁸ Symfonický orchestr ZUŠ Liberec je přibližně padesátičlenné těleso. Svoji členskou základnu pravidelně obměňuje v závislosti na počtu žáků školy. Cílem jejich dirigenta Graziana Sanvita je seznámit mladé hudebníky s orchestrální hrou. V dramaturgii libereckého orchestru se snoubí klasický repertoár se současnou filmovou i muzikálovou hudbou.

muzikantům. Přesně vystihoval a dokázal popsat charakter jednotlivých skladeb a orchestr pod jeho rukama jenom kvetl. Zahrát si pod taktovkou profesionálního dirigenta byla pro PSO skvělá zkušenost.

Další koncertní turné bylo opět ve znamení spojování se - tentokrát se však PSO spojil s několika pěveckými sbory. Na programu byla **Česká píseň Bedřicha Smetany a Jarní romance Zdeňka Fibicha**, vše pod vedením dirigenta a sbormistra Jiřího Kurfiřta. Na koncertě 25. května, který se konal na zámku v Lomnici nad Popelkou k 150. výročí vzniku Pěveckého sboru Bořivoj, se k orchestru přidal Pěvecký sbor Nová Paka, Pěvecký sbor Záboj ze Dvora Králové nad Labem, Pěvecký sbor Antonína Dvořáka z Turnova, Pěvecký sbor Bořivoj Lomnice nad Popelkou a Pěvecký spolek Jizeran ze Semil.

Na Jarním koncertě 8. června v Semilech si s PSO zazpívaly spojené sbory: VUS Pardubice, Pěvecký sbor Hlas Nová Paka, Pěvecká sbor Bořivoj Lomnice nad Popelkou, Pěvecký sbor Antonína Dvořáka Turnov a Pěvecký spolek Jizeran Semily.

Na posledním koncertě spojených sborů, který se konal 17. června v zámeckém parku rodu Dobrzenských v Chotěboři k oslavě 150 let Smíšeného pěveckého sboru Doubravan, si s PSO zazpívaly Pěvecký spolek Jizeran Semily, Mužský pěvecký sbor Záboj Pelhřimov, Smíšený pěvecký sbor Záboj Pelhřimov, Smíšený pěvecký sbor Vlastislav Heřmanův Městec a Smíšený pěvecký sbor Doubravan Chotěboř.

Během jara se dokonce podkrkonošskému symfonickému orchestru dostalo velké pocty, když hudební skladatel **Eduard Douška**⁴⁹ nabídl, že pro toto amatérské těleso napíše ouverturu.

---

⁴⁹ Eduard Douška je Hudební skladatel, pedagog, publicista a organizátor. Absolvent kompozice a postgraduálního kurzu hudební teorie na HAMU v Praze a doktorského studia v oboru hudební teorie – pedagogika na Universitě Karlově v Praze (disertační práce na téma Instrumentální tvorba pro děti a mládež českých skladatelů v letech 1945 – 1995). V roce 2006 jmenován docentem pro obor hudební teorie a pedagogika. Pedagogicky působí na Pražské konzervatoři a na Ústavu hudební vědy Filozofické fakulty Univerzity Karlovy, externě též na Pedagogické fakultě. Ve své kompoziční práci se věnuje zejména instrumentální tvorbě (např. 2 sonáty pro klavír, Sonáta pro varhany, Smyčcový kvartet "Lamentationes", Concertino pro housle a orchestr, Koncert pro trubku a orchestr, Tři koncertní kusy pro akordeon, kytaru, housle a smyčce, Koncert pro 4 saxofony a orchestr, Suita pro smyčcový orchestr MfL aj. Z vokální tvorby pak možno uvést Kantátu pro baryton, recitaci, sbor a komorní orchestr "Síla myšlenky" na rektorský inaugurační proslov M. J. Husa na Universitě Karlově v roce 1409, písňový cyklus "Písně pro kmotříčku", řadu dětských sborů a instrumentálních skladeb pro děti Miniatury pro klavír, Sonatina pro klarinet a klavír, Tři svity pro kytaru, Melodická sonatinka pro klavír, Vyprávění o vlacích a lokomotivách pro klavír, Čtyřruční sonatina pro klavír, Zvěrozpěvy - dětské sbory pro nejmenší, Malí sportovci písničky pro děti, Jak Kocourkovští stavěli školu – rozhlasová miniopera, úpravy lidových písní apod. Píše též scénické hudby, hudby ke cvičení, uplatňuje se jako

Během jara (2012) vytvořil Skicu a v červenci byla partitura zcela dokončena, takže se mohl orchestr na letním soustředění pustit do studia *Semilské přede hry*⁵⁰ a poté jí představit v podzimní sezóně. Pro PSO to bylo něco zcela nového, poprvé totiž měl možnost hrát hudbu 21. století, navíc komponovanou speciálně pro něj. Seznámil se s novou hudební řečí, která cíleně respektovala technické možnosti orchestru a rozšiřovala jeho interpretační zkušenosti.

Na podzimní koncerty se k PSO po krátké pauze opět vrátil Bedřich Kameník a s ním i velice náročným program. Mimo Overture Eduarda Douši si totiž PSO připravil také *Symfonie č. 5 c-moll op. 67 „Osudová“* od **Ludwiga van Beethovena**⁵¹. Byla to vlastně první celá symfonie, kterou orchestr nastudoval a kterou na sebe upozornil – dokonce vyšel o PSO článek v novinách:

Když horalé hrají symfoniku

Parta nadšenců rozdává lidem obří porce kvalitní hudby. Bez nároku na honorář.

Do divadel a kulturních sálů se v plné sestavě jen tak nevejdou. Tenhle ansámbl, který poprvé vstoupil na pódia v roce 2007, má totiž v plné palbě i s dirigentem 74 členů. Řeč je o Podkrkonošském orchestru, hudebním fenoménu z Pojizeří.

Na to, aby člověk mohl klasickou hudbu Brahmsa, Dvořáka či Korsakova poslouchat, nemusí nutně absolvovat cestu do pražského Rudolfinu. Objeví se často i na vsích s pár

---

recenzent v hudebních časopisech, publikuje odborné články a studie, spolupracuje s Českým rozhlasem, kde byla natočena řada jeho skladeb. Některé jeho skladby byly oceněny na soutěžích (např. Sonatina pro klarinet a klavír, Radovánky pro dětský sbor a klavír, Malí sportovci – písničky pro děti či Rapsodická ouvertura pro velký orchestr, Maličkosti-cyklus smíšených sborů na verše Jiřího Žáčka). Jeho skladby vycházejí na nosičích i tiskem např. ve vydavatelství Bärenreiter, AP inc. (USA), W.G. Haas (SRN), Editio Rondo (ČR), Panton (ČR) aj.

⁵⁰ Douša ve svých skladbách dokáže úžasným způsobem spojit posluchačskou přívětivost se zvukovou zajímavostí a uplatněním široké škály kompozičních technik. Jeho hudba vždy bere ohled na publikum, ale v tom nejlepším slova smyslu, bez sklouzávání k laciné líbivosti. To platí také o Semilské ouvertuře. Jde vlastně o jakýsi mikrokosmos, v němž kontrastní části provedou posluchače různými náladami, jsou totiž založeny na různých stylech, které většinou publikum aspoň intuitivně zná (např. „swingy“). Zároveň nás však skladatel v těchto stylově povědomých částech zavede k neočekávanému rozuzlení a do nezvyklých souvislostí. Skladba nás tak může zaujmout na první poslech, ale také v ní při opakovaném poslechu dokážeme najít něco nového.

⁵¹ Beethovenova Symfonie č. 5 c moll měla premiéru na čtyřhodinovém koncertu v roce 1808 (Beethoven zde mj. hrál svůj 4. Klavírní koncert, improvizoval na klavír a premiéroval také 6. symfonii). Pátá symfonie vznikala několik let, a to v době, kdy se už Beethoven dlouho musel vyrovnávat vážnou poruchou sluchu. Zkomponoval jednu z nejvýznamnějších symfonií všech dob, která je úžasnou ukázkou tematickomotivické práce. Úvodní motiv zazní v nějaké podobě téměř v každém taktu první věty a v pozměněné podobě jej najdeme i v dalších větách. Na třetí větu navazuje čtvrtá věta attacca, tedy bez pauzy. (z programu – Libštát)

stovkami obyvatel a není výjimkou, když se všichni muzikanti na pódium nevejdou. Hrají potom ve dvou patrech.

„Za rok stihneme zhruba deset představení se dvěma koncertními programy. Více jich nedokážeme absolvovat, aby nás to nezničilo fyzicky a finančně,“ říká Hana Červenková, houslistka a mluvčí souboru.

Hudebníci ze Semilska, Liberecka, Jablonecka, ale i Královéhradecka, Prahy, Karlovarska nebo Ostravska přitom hrají bez nároku na odměny a i cestovné na zkoušky, které mají v divadelním sále radnice v Semilech, si neproplácejí. Radniční prostory jim město vstřícně pronajímá bez úplatku. „Jednou nebo dvakrát ročně dostanou pár stokorun na dopravu a to je všechno. Přitom jen náklad cestovného by se na jednu zkoušku pohyboval kolem 15 tisíc,“ vypočítává Červenková.

Symfonici si dali ušlechtilý cíl: poskytovat hráčům i posluchačům přístup k hudbě, se kterou by se jinak mohli setkat v živé podobě jen na koncertech velkých profesionálních orchestrů. V tělese působí řada žáků základních uměleckých škol i studentů konzervatoří, kteří tak mají možnost získat cenné zkušenosti s hrou ve velkém hudebním tělese.

„Dnes už máme databázi kontaktů a když víme, že například první housle nebudou úplně, zavoláme si o posily,“ líčí Červenková.⁵²

Nechyběl ani sólový vstup v podobě *Fantaisie brillante sur Carmen pro flétnu a orchestr*⁵³ od **François Borne**, kde se jako sólistka představila **Monika Havrdová**⁵⁴. Zbytek programu byl dále doplněn *Slavnostním pochodem Antonína Dvořáka*⁵⁵ a dvěma *Slovanskými tanci – č. 4 a č. 8* též od **Antonína Dvořáka**. Koncerty s tímto programem byly

---

⁵² Článek z týdeníku 5plus2 (celý článek viz příloha)

⁵³ François Borne (1840-1920) byl francouzský flétnový virtuos, který mimo jiné přispěl ke konstrukčnímu zdokonalení nástroje. Z jeho kompozičního díla je dnes nejznámější Brilantní fantazie na témata z Bizetovy opery Carmen (původně pro flétnu a klavír). (z programu – Libštát)

⁵⁴ Monika Havrdová je absolventka Teplické konzervatoře ve hře na flétnu a nyní studuje na Univerzitě v Hradci Králové obor hudební kultura – informatika. Též vyučuje hru na příčnou a zobcovou flétnu na Základní umělecké škole v Semilech

⁵⁵ Slavnostní pochod napsal Antonín Dvořák v roce 1879 k příležitosti stříbrné svatby císařského páru. V té době se právě rodila Dvořákova světová sláva, kterou nastartovala první řada Slovanských tanců z roku 1878.

celkem tři – 20. října v Kulturním domě v Libštátě⁵⁶, 28. října v Kulturním centru Golf v Semilech a 2. listopadu v Kulturním domě Střelnice v Turnově.

Na vánoční sezónu 2012 byl navržen krásný program – **Luboš Fišer** a jeho „*Vánoční*“ *pro recitaci, sóla, sbor, varhany a orchestr*, kde se k PSO měly připojit pěvecký sbor Jizeran, Dětský a mládežnický pěvecký sbor Jizerka, Smíšený pěvecký sbor Foerster a Smíšený pěvecký sbor Hlas Nová Paka. Otázkou bylo, kdo by si vzal tak velké těleso na starost a zvládnul oddirigovat orchestr, sbor a sólisty (Bedřich Kameník v tu dobu musel odcestovat). Pro vedení orchestru to nebylo příliš těžké rozmyšlení a hned volali Grazianovi Sanvito, zda by měl chuť si opět provést s PSO vánoční kantátu na základně českých koled. Graziano Sanvito nadšeně souhlasil a nabídku pojal jako výzvu zlepšit se v češtině a hned se pustil do studování partů jak orchestru, tak sboru. Pro Itala bylo celkem náročné nastudovat všechny sloky ve staročeštině z paměti, aby přesně rozuměl, kde se o čem zpívá a mohl tak pracovat s hudbou. Sanvito vzpomíná, jak studoval partituru se slovníkem v ruce a u mnoha slov mu dokonce pomáhala manželka a tchýně, které jsou obě původem z Čech. Text všech slok se ale naučil z paměti a během interpretace se na něho mohl při ukazování nástupů spolehnout jak orchestr, tak i zpěváci, se kterými artikuloval jednotlivé začátky slok.

Graziano Sanvito měl také obavy z názorů diváků na to, že Ital diriguje české lidové koledy a že budou mít námitky k jeho interpretaci. České publikum je jedno z nejnáročnějších a Graziano Sanvito nechtěl nic podcenit. Neustále poslouchal a nechával si přezpívat lidové vánoční koledy, aby se více dostal do lidového cítění. Koncert měl ale přes všechny obavy velký úspěch a odstartoval tak další etapu činnosti PSO – jeho spolupráci s dirigentem Grazianem Sanvitem.

Závěr roku 2012 byl již tradičně zakončen Českou mší vánoční Jakuba Jana Ryby, za spolupráce pěveckého sboru Jizeran a jejich sbormistra a dirigenta Jiřího Kurfiřta.

---

⁵⁶ 20. říjen (so) – Kulturní dům v Libštátě od 18 hod. SYMFONIE č. 5 – OSUDOVÁ LUDWIGA VAN BEETHOVENA: Podkrkonošský symfonický orchestr Semily (PSO, dirigent Bedřich Kameník) byl založen r. 2007 a název si dal po stejnojmenném orchestru Jiřího Matlase, který sdružoval v letech 1954–1990 v Lomnici n. Popelkou muzikanty z širokého okolí. PSO tvoří šedesátičlenné těleso profesionálních i amatérských hudebníků z okruhu sta kilometrů. Doménou orchestru je především hudba klasicismu a romantismu, příležitostně uvádí skladby 20. století a období baroka. Na koncertě zazní světová premiéra díla doc. Eduarda Douši "Semilská předehra", Fantazie pro flétnu a orchestr na motivy z Carmen Fracoise Borna (sólo na flétnu Monika Havrdová), výběr ze suity "Kavkazské obrázky" Michaila Ippolitova Ivanova, po přestávce „Osudová“ (z programu – Libštát)

Rok 2013 byl ve znamení 58. ročníku *Dvořákova festivalu*.⁵⁷ Jedná se o kulturní festival s obrovskou tradicí, který se koná již několik desítek let po celé republice. Orchester

---

⁵⁷ Prvopočátky festivalu se vztahují až do předminulého století, kdy Antonín Dvořák, ještě před cestou do Nového světa, pobýval u svého přítele Aloise Göbla na Sychrově v sedmdesátých letech 19. století, a kdy Zpěvácký spolek, založený již v době zrodu mohutného společenského hnutí zakládání spolků (v roce 1861, před dvěma lety slavil tedy 150. výročí vzniku) interpretoval Mistrovy skladby. Pěvecký sbor, po Dvořákově smrti přejmenovaný na Zpěvácký spolek Antonín Dvořák (1904) představoval pak kulturní společenství, které vygenerovalo v 50. letech 20. století hudební slavnosti k počtě Antonína Dvořáka pod názvem Dvořákův Turnov a Sychrov. Od 52. ročníku se tento malý regionální festival začal rozrůstat, zprvu o Jičín a Mladou Boleslav, a od 53. ročníku se na základě spolupráce společnosti České doteky hudby Em-Art, o. p. s., se Spolkem přátel Hudebního festivalu Turnov a Sychrov rozšířil na patnáct měst i v dalších dvou krajích. Pro rok 2013 Dvořákův festival připravil 23 koncertů ve 23 městech Královéhradeckého, Libereckého a Středočeského kraje. Společnost České doteky hudby Em-Art, o. p. s., která je rovněž členem prestižní Asociace hudebních festivalů, vytvořila novou koncepci festivalu, vycházející z pochopení aktuálních možností rozvíjet regionální koncept velké kulturní události v propojení múzických projektů a génia loci, vyzařujícího z nádherné české kulturní krajiny, jinými slovy koncepci spočívající v propojení kultury a cestovního ruchu. Řada koncertů se odehraje v nových, méně tradičních prostředích (zámky, parky, openair koncerty v zahradách). A podobně jako v loňském roce, budou uvedeny dva mimořádné koncerty již v květnu. Dvořákův festival se pak již po několik let kulturní veřejnosti může představit v novém, lákavém hávu. V letošním ročníku Dvořákova festivalu, který zahrnuje rovněž literárně hudební programy a multimediální program, si posluchači vedle klasické hudby budou moci opět vybírat z koncertů s nádechem jazzu, swingu, šansonu či rocku. Snahou pořadatelů festivalu, který vedle ambice být projektem nadregionálním chce být rovněž festivalem multižánrovým, je představit Dvořákovu tvorbu nejen v klasickém podání, ale interpretovat ji i v nových neotřelých aranžích a stylech (jazz-rock-klasik) či netradičních nástrojových složeních, a tak se můžeme setkat s Dvořákovou hudbou na jednotlivých koncertech i v těchto podobách. Ve Vysokém Mýtu a v Nové Pace vystoupí rockové hvězdy Monika Načeva s Michalem Pavlíčkem, ve Frýdlantu písničkářka a kytaristka Lenka Filipová, v Kosmonosích Petra Ernyei Quartet (to je z hlediska zmíněného ohledu na lokalitu obzvláště „jiný“ projekt, vystoupení se totiž koná na molu nad rybníkem Brčálníkem). Na určitě velice zajímavý program „Ve znamení tanga“ s participací Jaroslava Svěčeného, Ladislava Horáka a Miloslava Klause se mohou posluchači těšit v Mladé Boleslavi. Koncerty tradičního střihu jsou samozřejmě blíže těžišti festivalu, jímž je Dvořákova hudba. Setkáme se s ní na stěžejních koncertech, kde uvítáme světoznámé sólisty – Václava Hudečka v jeho houslovém recitálu spolu s Lukášem Klánským, varhaníka Aleše Bártu hned při několika příležitostech, v Biblických písních s Ivo Hrachovcem a Alfrédem Strejčkem, či trumpetistou Miroslavem Kejmarem v koncertu Zasněné tóny trubky a varhan v Jičíně, a konečně v Laudatiu pro Antonína Dvořáka s Václavem Postráneckým v Polici nad Metují. Klavírní kvarteto Ensemble Martinů, které bylo v počátcích pořadající společnosti i festivalu, vystoupí v Poděbradech, jeho umělecký vedoucí flétnista Miroslav Matějka pak rovněž s violistkou Jitkou Hosprovou a klavíristou Štěpánem Kosem na tradičním Zahajovacím koncertu na Státním zámku Sychrově. Jitka Hosprová a Miroslav Matějka budou také hosty v harfovém recitálu Kateřiny Englichové v Liberci. Jedním z mimořádných, již květnových koncertů festivalu bude vystoupení Natálie, Renaty a Igora Ardaševových s programem čtyřručních skladeb klavírního dua spojených komorní hrou na violoncello a klavír. Zatímco s některými ze zmíněných umělců jsme se mohli setkat již v minulých ročnících festivalu, Ardaševovi mají letos ve Fabrice Svitavy premiéru. A v dramaturgickém panoramatu bych ještě rád neopomněl zařazení kvalitních amatérských interpretů či hudebních těles, kteří/ktelé jsou – v souladu s reflektovanou vazbou na místo konání – významnou součástí celého projektu. Tak, jako každoročně, vystoupí u pamětní desky na prvním nádvoří sychrovského zámku Pěvecký sbor Antonín Dvořák v Turnově, ve dvou městech pak Podkrkonošský symfonický orchestr, který představuje obnovenou půlstoletou tradici pěstování zdejší hudební kultury, neboť se zde sjíždějí hudebníci z širokého okolí. Na začátku našeho pozvání zmíněná koncepce propojení kultury a cestovního ruchu má konkrétní podobu zajímavého bonusu festivalu, totiž DVOŘÁKOVA CESTOVNÍHO PASU, se kterým můžete poznávat partnerská města a objevovat turistické zajímavosti regionu za zvýhodněné vstupné. Vzhledem k počtu koncertů spojenými s cestami do řady pozoruhodných míst, které představují kulturní kontext hudebních programů, je tedy Dvořákův

společně s vynikajícím houslistou a koncertním mistrem Plzeňské filharmonie **Jakubem Sedláčkem**⁵⁸ secvičil *Koncert pro housle a moll Antonína Dvořáka*.⁵⁹ „Orchestr PSO jsem oslovil k možné spolupráci na podzim 2012. Byl jsem mile překvapen, když mi odpověděla manažerka orchestru Hana Červenková a nabídla mi spolupráci na čtyřech koncertech. Do programu jsme zvolili Dvořákův koncert a-moll pro housle a orchestr. Mé počáteční obavy o úroveň orchestru byly již na první zkoušce zcela rozptýleny chutí a energií, s jakou muzikanti PSO ke zkoušení přistupovali. Byl jsem příjemně překvapen připraveností orchestru a neuvěřitelnou touhou se stále zlepšovat. Veškeré naše společné hudební úsilí bylo vedeno taktovkou Graziana Sanvita, který s orchestrem neúnavně pracoval a připravil mi tím pozici,

---

festival zároveň velkolepou akcí, kterou bychom vás rádi naladili na nadcházející letní prázdniny a navíc nabídli i tipy na výlety v daném regionu. Věříme, že i letos se Dvořákův festival a jeho doprovodné akce stanou příjemnou kulturní a turistickou náplní vašich letních měsíců. Byl připravován s vědomím zodpovědnosti vůči historickému rozměru tradice festivalu i posluchačům, pro které se mnohdy stal už neodmyslitelnou položkou v kalendáři jejich kulturního roku.

Jménem celého festivalového týmu

Jan K. Čeliš odborný konzultant, recenzent a editor společnosti České doteky hudby

⁵⁸ Jakub Sedláček (nar. 1985) se řadí mezi přední houslisty svojí generace, je vyhledávaným komorním hráčem a sólistou. Studoval na Pražské konzervatoři nejprve u profesora Jaroslava Foltýna a u prof. Ivana Ženatého, později na konzervatoři v Plzni u prof. Romana Fedčuka. Opakovaně se zúčastňoval Kocianovy houslové soutěže (třikrát druhé místo), dvakrát vyhrál soutěž Prague Junior Note (1996, 2000). V létě 2000 se stal stipendistou mistrovských kurzů v USA na School of Music Meadowmoth, stát New York. V říjnu téhož roku debutoval ve Dvořákově síni Rudolfiny 2. Paganiniho koncertem za doprovodu Pražské komorní filharmonie s dirigentem Mariem Košíkem. Účinkuje jako sólista s předními českými orchestry (Karlovarský symfonický orchestr, Moravská filharmonie Olomouc, Plzeňská filharmonie, PKF) pod taktovkami dirigentů Ondřeje Lenárda, Jana Chaloupeckého, Zbyňka Müllera a Bohumila Kulínského. Zúčastnil se masterclassu pod vedením Stephena Shippe, Andrese Cardenese, Charlese Avshariana a Pinchase Zuckermana. V říjnu 2006 provedl komplet 24 capricií N. Paganiniho na festivalu v Bolzanu. V roce 2007 - 2008 působil pedagogicky a koncertně v Bangkoku na College of Music, Mahidol University. V roce 2008 natočil pro společnost ARCO DIVA a koncertně provedl Concerto di Fiori pro housle a smyčcový orchestr Sylvie Bodorové a zahajoval Haydnovy hudební slavnosti. V letech 2008 - 2011 byl koncertním mistrem a sólistou Západočeského symfonického orchestru Mariánské Lázně. V roce 2009 úspěšně provedl Dvořákův houslový koncert se Symfonickým orchestrem Slovenského rozhlasu. V sezóně 2011/2012 byl koncertním mistrem Plzeňské filharmonie, od června 2012 zastává stejnou funkci v Thüringer Symphoniker.

⁵⁹ Houslový koncert začal Dvořák komponovat na Sychrově u svého přítele Aloise Göbla v létě roku 1879. Bylo to tedy právě v době, kdy do světa čerstvě pronikala Dvořákova sláva nastartovaná zejména první řadou Slovanských tanců (1878). První verzi koncertu skladatel předložil k posouzení věhlasnému houslistovi, příteli J. Brahmsu Josephu Joachimovi (1831-1907), jemuž koncert věnoval. Ten měl patrně řadu připomínek, které Dvořák zohlednil a poslal přepracování zpět Joachimovi. Teprve po dvou letech se skladatel dočkal dalších připomínek. Koncert nakonec premiéroval v říjnu 1883 mladý virtuóz František Ondříček (1857-1922). Třívětá podoba koncertu se drží obvyklého rozvrhu (rychlepomalu-rychle), ale Dvořák řadu věcí vyřešil nezvykle. První a druhou větu koncertu propojil attacca, takže první věta nemá obvyklé majestátní zakončení, ale přímo logicky vplouvá do druhé lyrické věty. Ve třetí větě se Dvořák evidentně inspiroval českým tancem furiant

ve které jsem mohl sólový part přednést zcela dle svých představ a nebyl ničím omezován. Celá spolupráce s PSO byla skvělá a jsem za tuto zkušenost opravdu rád.“⁶⁰

Na programu se dále objevila **Slavnostní akademická předehra Johannese Brahmsa a Symfonie č. 5 c moll Ludwiga van Beethovena**. Bohatý program PSO předvedl 9. června na zámku v Lomnici nad Popelkou, 15. června ve společenském domě Jilm v Jilemnici a 22. června 2013 v kině Vlast v Jánských Lázních. Orchester hrál pod vedením dvou dirigentů – Graziana Sanvita a Bedřicha Kameníka. „*Když se mě Hanka zeptala, zda bych chtěl dirigovat koncert na půl s Bedřichem Kameníkem, byl jsem nadšený a souhlasil jsem.*“⁶¹ První půlka programu byla dosti náročná – Brahms na souhru a Dvořák na doprovod, ale Graziano Sanvito to bral jako výzvu. Pokud by si byl jistý, že to orchestr nezvládne, nabídku by nepřijal. „*Nemá cenu dělat něco, co není na dosah.*“⁶² Ale z předchozí zkušenosti, kdy dirigoval PSO v rámci koncertu spojených orchestrů a Fišerovy koledy věděl, že na to orchestr má a důkazem toho byly odehrané koncerty.

4. 2 Životopis Graziana Sanvita

Graziano Sanvito patří k jedné z největších osobností, se kterou jsem měla možnost se osobně setkat. Jeho nadšení a láska k hudbě, a s tím související bohaté životní zkušenosti, jsou pro mě velkou inspirací.

Narodil se v roce 1963 v Itálii v malé vesnici u Alp v oblasti, která se jmenuje Regio Insubria. Tato oblast je velice úrodná, lidé se tu živí zemědělstvím a věnovat se hudbě zde tenkrát nebylo považováno za povolání. Existovaly zde sice různé hudební skupiny a dechovky, ale hudba jako povolání byla považována za lenost.

Graziano projevil zájem o hudbu mezi 5. a 6. rokem života - „*alespoň tak mi to řekli moji rodiče, protože já si to nepamatuji*“⁶³. V Itálii, jako v katolické zemi, probíhaly od jara

---

⁶⁰ Osobní rozhovor s Jakubem Sedláčkem 23. dubna 2015

⁶¹ Komentář Graziana Sanvita - osobní rozhovor s Grazianem Sanvitem 15. dubna 2015

⁶² Osobní rozhovor s Grazianem Sanvitem 19. března 2015

⁶³ Slova Graziana Sanvita – osobní rozhovor s Grazianem Sanvitem 19. března 2015 (dále jen tamtéž)

do podzimu vždy ob týden procesí sv. Madony či jiného svatého a celý ceremoniál obvykle doprovázela hrou dechová kapela. Malý Graziano, místo modliteb a naslouchání, pobíhal mezi muzikanty a bedlivě sledoval, co to vlastně hrají. Velice ho přitahovaly hudební nástroje a jejich zvuk a v osmi letech se rozhodl, že chce taky zkusit na něco hrát. Vybral si tubu, která ho lákala svojí velikostí - „*lákala mě takový hezký velký zlatý záchod*“.⁶⁴ V té době byl ale bohužel příliš malý na tak velký nástroj a proto mu učitel hudby dal Es klarinet (Müller systém) – „*příšerný nástroj*“⁶⁵ – jak dnes Sanvito říká, který byl pro něho vhodnější. Dalším důvodem byl fakt, že v místní dechové skupině už dva tubisty měli a klarinet se jim hodil více. Hra na klarinet Sanvita bavila a tak poctivě cvičil a když vyrostl, přešel na klarinet in B. Sanvitoovo hudební nadání už se nedalo přehlédnout a ve 12 letech se rozhodl, že by se chtěl hudbě věnovat více a začít ji studovat. S tím ovšem nesouhlasili jeho rodiče. Chtěli, aby jejich syn vystudoval „*pořádnou*“⁶⁶ školu a naučil se nějakému řemeslu a hraní, aby si nechal večer do hospody nebo až po studiích. Sanvito si tedy vybral nejjednodušší a na studium nejkratší obor, který sehnal a vyučil se elektrikářem. Jeho studium trvalo 3 roky a po získání výučního listu šel za rodiči a podal jim ho se slovy: „*tohle je váš papír, teďka si udělám svůj*“.⁶⁷

Poté chodil Sanvito čtyři roky do práce do mechanické dílny v obci Sovico, kde pracoval jako strojař. Tuto práci si vybral záměrně, protože to bylo jediné místo, kde mohl být pouze v dopoledních hodinách a odpoledne mohl navštěvovat hudební lyceum Vincenzo Appiani v Monze - střední škola v Itálii. Po 4 letech si ale zničil ruce a musel s prací skončit. Vyhlídnul si tedy nové zaměstnání – v tiskárně Musicografica Lombarda též v Monze, kde se tiskly hudební partitury. Hlavní podmínkou pro přijetí bylo umět číst noty a vyznat se v klíčních a partech, což Sanvito po několika letech navštěvování hudebního lycea uměl zcela bez problémů. Na přijímacím pohovoru dokonce část partu zazpíval. Sanvito byl ihned přijat a sedm let pracoval v tiskárně jako kontrolor prvních výtisků. Hudební lyceum navštěvoval ještě dva roky a poté šel studovat konzervatoř Giuseppe Nicolini v Piacenze (1981 – 1988 s roční pauzou kvůli vojně).⁶⁸ Po pěti letech studia se Sanvito začal živit jako klarinetista na volné noze, hrál v různých orchestrech a také v orchestru italského rozhlasu v Miláně a

---

⁶⁴ Tamtéž

⁶⁵ Tamtéž

⁶⁶ Tamtéž

⁶⁷ Tamtéž

⁶⁸ Konzervatoř je v Itálii brána jako vysoká škola

v Turině. V tiskárně podal výpověď a další dva roky si na konzervatoři dodělával magisterský titul, který získal v 25 letech.

Od roku 1989 začal Sanvito hodně cestovat a zároveň začal soukromě studovat klarinet, basklarinet a basetový roh (ten před tím studoval u profesora Stefano Monti, basklarinetisty v divadle La Scala v Miláně) u pana profesora Gina Partisani, který vyučoval na konzervatoři Gioacchino Rossini v Pesaru a působil jako první klarinetista symfonického orchestru města San Remo. Sanvita vždy přitahovaly spodní nástroje a proto se na ně začal specializovat.

Když byl Sanvito v San Marinu tři roky (1991), dostal příležitost hrát s triem „Mendelssohn“ (vedené profesorem Partisanim) na turné v Singapuru, Bankoku a Džakartě, jako záskok na nemocného hráče (saxofon, basklarinet, klarinet):

Jednoho dne si byl zaplavat s kamarády v bazénu, když se náhle ozvalo v rozhlase: „pan Sanvito, necht' se rychle dostaví na informace“. Když přiběhl, čekala na něho maminka, která za ním přijela z 15km vzdáleného domova na kole a volala: „Honem Graziano, musíš hned jít se mnou domů, volal ti pan profesor Partisani, že tě potřebuje na nějaké turné“. Sanvito se tedy hned sbalil a jel volat do San Marina. Dozvěděl se, že náhle onemocněl jeden ze členů tria Mendelssohn a oni ihned potřebují někoho na záskok, protože právě vyrážejí na turné. „Proč já?“ zeptal se Sanvito. „Protože jsi jediný šílenec, který je schopen se během 14-ti dnů naučit všechny party“.⁶⁹

Pro Sanvita, který právě ukončil studium, to byl úžasný zážitek. Trio mělo na programu náročný program: Dva koncerty pro klarinet, basetový roh a klavír od Mendelssohna. Od té doby se z něho stal velice žádaný hráč na basetový roh – jeho slovy je to nedokonalý nástroj, na který se příliš nehraje kvůli jeho obtížnému ladění, těžce dostupné literatuře a obtížnosti tento nástroj sehnat. Kvůli jeho vysoké ceně ho vlastní už pouze velká divadla. V České republice je jenom pár lidí, kteří umí na tento nástroj hrát. „*Jen já jsem takový blázen, který si vše sežene*“.⁷⁰

Když v roce 1992 Sanvito hrál s orchestrem města Sesto San Giovanni pod taktovkou

---

⁶⁹ Vyprávění Graziana Sanvita 10. března 2015

⁷⁰ Tamtéž

Maurizia Schiavo⁷¹ národní premiéru Stamicova koncertu pro basetový roh a orchestr, slyšel ho dirigent národního symfonického orchestru v Guatemale Igor Sarmientos⁷², který byl náhodou v Miláně. Sarmientose nástroj, který viděl a slyšel poprvé, uchvátil. Po koncertě přišel nadšeně za Sanvitem a pozval ho do Guatemaly, aby zde působil jako hostující profesor na basetový roh a basklarinet. Sanvito tuto nabídku přijal a další dva měsíce působil jako profesor na konzervatoři a jako hostující klarinet v národním symfonickém orchestru v Guatemale.

Po dvou měsících Sarmientos odešel dirigovat symfonický orchestr federální univerzity v Sao Paulu do Brazílie a pozval Sanvita, aby šel s ním. Další dva měsíce tedy Sanvito působil jako hostující profesor na federální univerzitě v Sao Paulu v Brazílii, opět jako hráč na basetový roh a basklarinet.

Kromě studia se Graziano Sanvito věnoval hodně hraní. V roce 1981 založil se svými spolužáky klarinetové kvarteto „Quartetto Monti“ - na počest jejich profesora.⁷³ Kvarteto bylo na velmi vysoké úrovni a vyhrálo několik soutěží. Dokonce koncertovali v malém divadle La Scala, kde se pořádaly komorní koncerty. Sanvito hrál také jako basklarinetista v orchestru italského rozhlasu, nejdříve v Miláně a poté v Turíně.

V té době ještě byl stále členem místní dechové kapely, ke které měl velice dobrý vztah a kterou nechtěl opustit. Chtěl jí být co nejvíce prospěšný, proto se naučil hrát na saxofon, aby mohl kdykoliv zaskakovat za nemocné hráče. S postupem času začali odcházet staří muzikanti, kteří hráli na tubu a Sanvito se tedy začal učit hrát na tento nástroj s pomocí jednoho místního starého tubisty. Brzy odešel do důchodu i dirigent kapely a jako náhradu za sebe vybral právě Sanvita, který měl jako jediný vystudovanou hudbu.

Jelikož Sanvito nikdy taktovku v ruce nedržel, zprvu to nechtěl přijmout. Dlouho se ale přemlouvat nenechal a nakonec se postu dirigenta ujal. První zkušenost s dirigováním byla dost náročná – Sanvito si pamatuje, jak byl celý ztuhlý, jako by byl zalitý v sádře a hýbal se jak robot. Ale to bylo poprvé a zároveň také naposledy, kdy měl z dirigování strach.

---

⁷¹ Orchester už bohužel jako spousta dalších orchestrů v Itálii neexistuje

⁷² Skvělý dirigent, který například dirigoval i symfonický orchestr města Kahira v Egyptě. Ještě dodnes jsou s Grazianem přátelé a právě Sarmientosem se nechal Graziano inspirovat, aby se začal profesionálně věnovat dirigování

⁷³ Kvartet působil do roku 1991. Ve stejném roce tři členové z původního kvartetu založili nový kvartet „Skylon Quartet“, který působil až do roku 204, teda do doby, než se Graziano přestěhoval do České republiky.

A nastalo opět období studií. Sanvito chtěl mít přehled o všech dechových nástrojích, aby mohl hráčům vždy poradit – jak s technikou, tak i s nátiskem. U dřevěných nástrojů (klarinet, saxofon) neměl problém, ale u hráčů na žesťové nástroje nevěděl. Jelikož jako klarinetistovi přišlo jednoduché hrát party na tubu, rozhodl se, že si v roce 2002 udělá diplom i na tubu. Jelikož ale v Itálii platil zákon, že lidé starší 26-ti let již studovat nemohou, zavolał svému příteli Jaime Rebollarovi, který byl klarinetistou a ředitelem na konzervatoři „Mestre Feliu“ v Benicarló ve Španělsku a zařídil si dálkové studium v oboru tuba ve Španělsku.

Tím začalo Italsko-Španělské období. V Itálii si zorganizoval práci a zkoušky tak, aby mohl každých 14 dní na dva týdny odcestovat do Španělska, kde se věnoval studiu tuby a po 14-ti dnech se opět na dva týdny vrátil zpět do Itálie, kde začal soukromě studovat dirigování s Maestro Liberato Agnesem, bývalým dirigentem italského rozhlasu v Napolí. Nebylo to příliš jednoduché období, bylo časově i finančně náročné. Proto později ve Španělsku Sanvito kontaktoval dirigenta Antonia Garcíu a začal dirigování studovat i s ním. Problém nastal, když si chtěl na konzervatoři udělat zkoušku. Jelikož nebyl studentem - studoval pouze individuálně u Garcího - nebylo možné, aby získal diplom. Praxi měl ale dosti velkou, aby mohl dále v dirigování orchestrů pokračovat.

V roce 2003 byl Graziano Sanvito jmenován hostujícím profesorem na Vatikánské univerzitě v Římě, kde měl učit dějiny a vývoj hudebního jazyka. Pro Sanvita to ale nebylo dostatečně naplňující a po jednom akademickém roce skončil.

Když v roce 1997 Sanvito vypomáhal v Japonsku, kde hrál na akademii v orchestru na basklarinet, seznámil se zde se svojí současnou manželkou Vladimírou, violoncellistkou a koncertní mistryní v orchestru v Národním divadle, která je původem z Čech. Po tříletém vztahu a neustálém přejíždění mezi Prahou a Milánem se rozhodli vzít a přestěhovat se společně do Itálie, kde si Sanvito dokončoval studium hry na tubu. Jelikož v Itálii nebylo dostatečné uplatnění pro (v té době těhotnou) Vladimíru a ani po porodu na mateřské dovolené to nebylo o moc lepší, rozhodli se manželé přestěhovat v roce 2004 do Čech. Graziano Sanvito tak přerušil veškerou práci, kterou v Itálii měl a rozhodl se v Čechách začít znovu. Měl štěstí, protože v té době byl vypsán konkurz do Libereckého divadla na hru na klarinet na poloviční úvazek. Graziano Sanvito konkurz vyhrál a v divadle působí dodnes. V tom samém roce si sehnal práci i v místní Základní umělecké škole, kde v současné době vyučují oba manželé.

Graziano Sanvito se rozhodl, že si dokončí diplom z dirigování a přihlásil se na

konzervatoř v Teplicích, kde čtyři roky studoval u profesora Jana Valty st., a kde v den svých 46. narozenin získal absolventský diplom. Tímto završil svá studijní léta a do školy se již vrací už pouze jako vyučující, nikoli student.

4.3 Graziano Sanvito šéfdirigentem

Další sezóna PSO patřila již pouze Grazianovi Sanvito, který při nabídce manažerky orchestru Hanky Červenkové stát se šéfdirigentem PSO, nadšeně souhlasil. Stal se jediným dirigentem Podkrkonošského symfonického orchestru a veškerou přípravu na koncerty vzal do vlastních rukou. Podle jeho slov si vždy přál mít „vlastní“ orchestr. *„S profesionálním orchestrem si nelze vytvořit tak dobrý osobní vztah. Muzikanti to berou jako své povolání a něco, co je živí a dirigenta berou pouze jako někoho, kdo přijde, „odmává“ skladbu a zase odejde.“* V PSO si Sanvito upevňuje vztahy – lidé v tomto orchestru hrají zcela dobrovolně, bez nároku na honorář a nikomu nevadí, když se zkouška o půl hodiny protáhne. Členové orchestru se navzájem dobře znají, společně sdílejí svoje radosti i starosti. Jak říká Graziano: *„Ve stálém orchestru se budují vztahy, díky nimž orchestr roste a roste i dirigent! Buduje se zároveň i úroveň a muzikalita.“*

*„Graziano je tedy prvním dirigentem, pro nějž dirigování orchestru představuje zásadní naplnění a prioritu v jeho hudebních aktivitách, a tomu odpovídá i nasazení, s jakým se této náročné práci věnuje, i výsledky orchestru. Na zkoušky se pečlivě připravuje, vnímá realisticky hráčské možnosti orchestru, má promyšlenou i delší perspektivu zkoušek. Není přitom pro něj mnohdy jednoduché sladit zkoušky v Semilech s hraním v Liberci i pravidelné páteční ježdění z Liberce do Semil. Orchestr pod jeho vedením učinil další významný kvalitativní skok“.*⁷⁴

Sanvito s sebou do orchestru přivedl „nové“ členy (někteří si již s PSO zahráli v projektu spojování orchestrů) – převážně žáky liberecké základní umělecké školy, kteří pod jeho vedením působí také v dětském orchestru. PSO se tedy stává více jak 70-ti členným tělesem, ve kterém působí hráči z celého libereckého kraje a jeho okolí.

Se Sanvitem přišel do orchestru i nový řád. Muzikanti jsou nyní pod vedením jediného dirigenta, který má svou práci pečlivě naplánovanou a připravenou a může tak vést orchestr zcela podle sebe. *„Ohledně komunikace je s Grazianem radost spolupracovat. Pohled na fungování orchestru má hodně podobný pohledu organizátorů. Reaguje pružně, věci řeší včas a aktivně. Repertoár vybírá z 80-90% dirigent, který zná možnosti orchestru a hráčů, přičemž výběr konzultuje s organizátory vzhledem k tomu, o co je zájem u pořadatelů, nabídkám*

---

⁷⁴ Osobní rozhovor s Janem. K. Čelišem 14. března 2015

spolupráce apod. Ohledně zkoušek má Graziano jasný jediný požadavek – muzikanti nemusejí doma nijak moc cvičit, nezkouší je ani jednotlivě po pultech, ale muzikanti musí chodit na zkoušky pravidelně každý týden. I proto se harmonogram zkoušek plánuje měsíc dopředu, aby byli možné ostatní aktivity přizpůsobit.“⁷⁵

Na svoji první sezónu (podzim 2013) Sanvito vybral společně s vedením program s podnázvem „*Studentům*“ u příležitosti připomenutí významných událostí 17. listopadu a u příležitosti 95. výročí vzniku Československa (koncert 28. října 2013 v Masarykově divadle v Jičíně).⁷⁶ „*Když se ve společnosti děje něco důležitého, často jsou u toho studenti. Latinské slovo studium znamená také horlivost. Úsilí namířené k nabytí vědomostí, pokud je mu nějak bráněno, se rychle promění v bojektivost (studium belli). Univerzity si vždy zakládaly na svobodě poznání a hájily v mezích své doby jistou míru nezávislosti na církvi či politice. Totalitní režimy chtějí akademickou obec ovládat či držet pod krkem, jediným lékem na blbost i slepou víru je totiž vědění. 28. 10. 1939 u příležitosti jednadvacátého výročí vzniku Československa nedemonstrovali jen studenti, ale jednou ze dvou obětí násilného zákroku byl medik Jan Opletal, který podlehl zranění 11. listopadu. Na jeho pohřbu 15. listopadu začala další demonstrace, tentokrát už jasně protestující proti nacistické okupaci. Následovalo zatýkání, české vysoké školy byly zavřeny, několik studentských funkcionářů popraveno a stovky studentů skončily v koncentračních táborech. K tomu nás upomíná Mezinárodní den studentstva. Nebyli to jenom studenti, kdo demonstroval o 50 let později na Václavském náměstí, ale opět to byla horlivost studentského mládí, která sehrála důležitou roli.“⁷⁷*

Studentům byla věnována zejména první polovina programu, v níž každá skladba nějak souvisí se studenty. Byly vybrány například **Akademická předehra od Johannese Brahme**, kde právě skladatel použil několik svých oblíbených studentských melodií, jako např. *Gaudeamus igitur*.⁷⁸ Další skladbou, která souvisí se studenty je skladbou je **Pochod Pomp**

---

⁷⁵ Osobní rozhovor s Hanou Červenkovou 1. dubna 2015

⁷⁶ Program na koncerty vybírají Graziano Sanvito, Hanka Červenková, Roman Mlejnek a Petr Holubička. Každý z nich přijde s nějakým nápadem a společně se poté domluví, zda je skladba vhodná a hratelná pro orchestr.

⁷⁷ Program ke koncertu v Jičíně (28. 10. 2013)

⁷⁸ Johannes Brahms napsal Akademickou slavnostní předehru (Akademische Festouvertüre) v roce 1880. V předešlém roce mu univerzita ve Wroclawi udělila čestný doktorát. Brahmsův přítel Bernhard Scholz (1835-1916) v té době dirigoval Wroclawské orchestrální sdružení a požádal Brahmsa o nějaké poděkování v podobě kompozice, nejlépe symfonie. Brahms žádost vyslyšel, ale místo symfonie napsal předehru, ve které použil několik oblíbených studentských melodií. Poslední z nich, *Gaudeamus igitur*, zní slavnostně v samotném závěru, ale jinak předehra působí spíše lehce a vtipně. Jak upozorňuje Jan Swafford ve své knize o Brahmsovi, skladatel

and Circumstance č. 1, op. 39 od **Edward Elgara (1857-1934)**, kdy se právě tato skladba hraje ve Spojených státech na středních školách jako slavnostní hudba při závěrečných ceremoniálech.⁷⁹ Další dvě skladby napovídají už svými názvy, že se jedná o hudbu spojenou se studenty: *Polka „Pražským akademikům“* od **Antonína Dvořáka**⁸⁰ a *Pochod pražské studentské legie* **Bedřicha Smetany**.⁸¹

V roce 2012 měl PSO čest poprvé premiérovat skladbu věnovanou přímo jemu (Semilskou ouverturu Eduarda Douši) a jinak tomu nebylo ani v roce následujícím. **Petr Matoušek**, dlouholetý člen Podkrkonošského symfonického orchestru a student skladby na Konzervatoři Jaroslava Ježka, napsal pro PSO skladbu s názvem „**ProPsum**“. „*Jak známo, nové neznamená vždy lepší. Proto se nesnažím přicházet na něco novátorského či experimentálního, ale učit se od zkušených mistrů a vycházet z jejich osvědčených praktik. Na těchto základech jsem chtěl zkomponovat hudbu, která se může stát člověku blízkou, a jelikož se nejedná o hudbu programní, možná až empatickou. Skladba je vystavěna v tradiční sonátové formě s poměrně klidným tonálním plánem. Nástrojové obsazení, kdy vedle sebe*

---

zde vzdává hold spíše studentskému životu než slavné instituci. (z programu – železný brod)

⁷⁹ V prvních desetiletích 20. století, kdy Schönberg, Stravinskij a další skladatelé razili nové cesty, hájil Sir Edward Elgar tradici romantismu. Patří k nejvýznamnějším anglickým skladatelům všech dob (vedle H. Purcella a B. Brittena). V letech 1901 až 1907 napsal postupně čtyři vojenské pochody, které nazval podle verše z třetího dějství Shakespearova Othella: když propuká mouřenínova žárlivost a Othello říká „sbohem okázalá pompo pyšné vojny“ („Pride, pomp, and circumstance of glorious war!“). Kolem roku 1930 Elgar pracoval na dalších dvou pochodech, pouze jeden však dokončil. Největší oblibu si získal pochod č. 1. Melodii tria Elgar znovu použil hned v roce 1902 v Korunovační ódě pro krále Eduarda VII.

⁸⁰ Pro zahájení plesu Akademického čtenářského spolku, který se konal v lednu 1880, napsal Dvořák polonézu, o rok později k podobné příležitosti složil polku. V té době jeho sláva čerstvě proudila do světa díky veleúspěšným Slovanským tancům z roku 1878. Na rozdíl od nich je však Polka „Pražským akademikům“ určena skutečně k tanci. Akademický čtenářský spolek fungoval v letech 1849-1889. Podle Ottova slovníku naučného měl při zřízení za účel „vzdělání vědecké vůbec a řečnické a politické zvláště“. Spolek spravoval knihovnu, odbíral časopisy, pořádal přednášky a diskuze v češtině i němčině (program železný brod)

⁸¹ Když revoluční vlna roku 1848 dorazila do Prahy, napsal mladý Bedřich Smetana dva pochody pro klavír, pro dva spolky: národní gardu a studentskou legii (orchestrální úpravy nepocházejí od Smetany). Nešlo zde asi jen o skladatelovu politickou angažovanost, hlavně se chtěl prosadit jako skladatel. A příležitost nevyužil špatně - konečně něco z jeho díla vyšlo tiskem. Studentské písně Gaudeamus igitur a Fuchslied už dnes večer zazněly v Brahmsově předešle a stojí na nich také Smetanův Pochod pražské studentské legie, tedy vlastně Marsch der Prager Studenten-Legion. Friedrich Smetana v této době neměl ani pomyšlení na plnění role zakladatele české národní hudby, té se ujal až po návratu ze Švédska v roce 1862. Že do té doby upřednostňoval němčinu, není nic zvláštního, uměl se v tomto jazyce lépe vyjadřovat, vždyť v něm získal vzdělání (tehdy to ani jinak nešlo), navíc jeho ambice směřovaly do světa – v roce 1843 si napsal do deníku, že chce být v klavírní technice Lisztem a v kompozici Mozartem. (program Železný Brod)

hraje pouze smyčcový orchestr a tympány, může působit poněkud neobvykle, zvuk těchto dvou prvků je však v určitých polohách podobný a dává možnost nakombinovat zajímavé barvy. Například spojení smyčcového pizzicata a tympánového piana hned v úvodu skladby vytváří podle mého zvláště zastřený zvuk s atmosférou očekávání. Jak na posluchače celá skladba zapůsobí, to už zůstává na subjektivním prožitku.⁸² Tato skladba si získala hráče i dirigenta téměř okamžitě. „Poprvé jsem tu skladbu slyšel jako midi v notačním programu, kdy jsem analyzovat partituru. Nestačí jen skladbu poslouchat, je třeba analyzovat strukturu, harmonii, je třeba hlídat i rozsah nástrojů – zda to jde zahrát. Skladba se mi ale hned zalíbila. Ten kluk má moc hezký nápady.“⁸³

Další skladbou orchestr oslavil dvojité výročí **David Poppera**⁸⁴ (1843-1913). Zazněl jeho *Requiem pro tři violoncella a orchestr*, ve kterém se jako sólisté představili Pavel Svoboda a Barbora Šťastná, - oba absolventi ZUŠ Liberec, ve které studovali violoncello ve třídě Vladimíry Sanvito (manželky Graziana Sanvita). Vladimíra Sanvito doplňuje trojici sólistů. Vladimíra je absolventkou Akademie múzických umění v Praze, obor violoncello ve střídě Daniela Veise. Během studií (v letech 1990 a 1991) byla členkou Gustav Mahler Jugendorchester pod vedením Claudia Abbada a působila ve Státní opeře v Praze (1994-1995). Jako laureát violoncellové soutěže Beethovenův Hradec (1990 - 1. místo) se začala věnovat sólovému hraní jako sólistka s různými orchestry a jako komorní hráčka. Natačela pro Český rozhlas a televizi. Je zakládajícím členem Pražské komorní filharmonie Jiřího Bělohávků. V letech 1999 až 2000 působila v orchestru Národního divadla v Praze jako koncertní mistr. Od roku 2006 působí v ZUŠ Liberec jako učitelka hry na violoncello.

---

⁸² Komentář Petra Matouška ke své skladbě

⁸³ Osobní rozhovor s Grazianem Sanvitem 10. března 2015

⁸⁴ David Popper je Absolvent pražské konzervatoře a jeden z nejslavnějších violoncellistů konce 19. století je také jako skladatel znám především svými skladbami pro violoncello. Svou oblibou moderní hudby Popper spojuje 19. a 20. století, jak dokládá také jeho Requiem ze začátku 90. let. Vzdor názvu se nejedná o zhudebnění mše za zemřelé, ale o skladbu pro tři violoncella a orchestr, kterou Popper věnoval památce svého přítele a vydavatele Daniela Rahtera (1828-1891). Zněla také na Popperově pohřbu. První takty v prvním vydání z roku 1892 předchází stránka s těmito verši (níže uvádíme český překlad):
Thränen, die Musik geworden, Treue Freundschaft beut sie. Liebe, die nie enden kann, Treue Liebe weih't sie.
Freundesherz, das ausgerungen, Nimm die kleine Gabe: Was die Freundesseel' gesungen, Töne, tröste, labe!
Slzy v hudbu proměněné, věrným přátelstvím vyvolané. Věrnou láskou posvěcené, láskou, která nekonečná je.
Srdce přítele, jež jsi dobojovalo, přijmi tento malý dar: Co teď moje duše zpívá, ať utěšuje, posiluje a zaznívá.
(program Železný Brod)

Druhá část programu byla tvořena *Předehrou k opeře Ruslan a Ludmila* od **Michaileho Ivanoviče Glinky**, *Koncert pro trombon a orchestr* od **Nikolajeho Andrejeviče Rimskij-Korsakova (1844-1908)**⁸⁵, kde se na koncertě v Železném Brodě představila jako sólistka Veronika Lédlová⁸⁶ a na koncertě v Semilech a Jičíně Jakub Mašek.⁸⁷ Celý koncert PSO uzavřel velice monumentální skladbou s velkým orchestrálním obsazením. Zazněla *Noc na lysé hoře* od **Modesta Petroviče Musorgskijho (1839-1881)**.⁸⁸

Začátek roku 2014 byl ve znamení Roku České hudby, který slavíme vždy, když letopočet končí čtyřkou. Připomínáme si tak v první řadě životní data Bedřicha Smetany

---

⁸⁵ Nikolaj Andrejevič Rimskij-Korsakov byl Glinkův pokračovatel a Stravinského učitel, mistr instrumentace, autor Šeherezády a „Letu čmeláka“, člen tzv. „Mocné hrstky“ neboli „Pětky“, důstojník ruského carského námořnictva působil od roku 1871 jako profesor Petrohradské konzervatoře. V té době mnoho teoretických znalostí o hudbě neměl, většinu se sám musel teprve doučit. Nezvykle pojatý koncert pro trombon napsal v roce 1877. Sám pak také dirigoval vojenskou dechovou kapelu při jeho premiéře na ostrovní námořní základně v Kronštadtu nedaleko Petrohradu, sólistou byl skvělý vojenský trombonista Leonov. (program Semily)

⁸⁶ Veronika Lédlová Od 5 let hraje na housle, od 13 let pokračovala na violu. Od roku 2009 se také věnuje sólovému zpěvu. Hru na pozoun studuje čtvrtým rokem na Základní umělecké škole pod vedením Jindřicha Bady. V současné době studuje oktávu Gymnázia Turnov a připravuje se na přijímací zkoušky na konzervatoř. Ve všech oborech se věnuje hře v různých hudebních tělesech, jak v ZUŠ, tak i v mezinárodním orchestru Europera nebo v PSO a dalších. Získala několik ocenění v celostátních kolech Národní soutěže ZUŠ rovněž ve všech třech oborech. Ve hře na violu, na pozoun a v sólovém zpěvu získala 3. místo a dále pak v komorním zpěvu 2. místo a s žesťovým souborem 3. místo. V minulém roce obdržela v krajském kole komorní hry ocenění za individuální výkon ve hře na violu. (program Železný Brod)

⁸⁷ Jakub Mašek Hru na pozoun začal studovat v sedmnácti letech na ZUŠ v Semilech pod vedením Vincenta Breuera. Další konzultace spojené s přípravou na konzervatoř absolvoval u Julia Nečáaska. V roce 2011 úspěšně absolvoval Pražskou konzervatoř u profesora Josefa Šimka. Dále se účastnil interpretačních kurzů klasické i soudobé hudby pod vedením Jiřího Sušického, Jiřího Novotného, Lukáše Motky a komorní hry u Jiřího Šedivého. Prošel také kurzy komorní hry pod vedením Hanse Gaaga (German Brass) ve Waldsassenu. Hostoval v mnoha orchestrech, například v Mnichovské Filharmonii Mladých, v Dvořákově Symfonickém Orchestru, v Komorní Filharmonii České Budějovice, v OFO Varhana Orchestroviče Bauera a dalších. V současné době je členem orchestru Divadla F. X. Šaldy v Liberci a spolupracuje s Divadlem bratří Formanů. (program Semily)

⁸⁸ Další člen „Mocné hrstky“ je dnes znám zejména pro své Obrázky z výstavy. Když zemřel, zanechal množství nedokončených skladeb, o jejichž dokončení či instrumentaci se postaral Rimskij-Korsakov. Ten si asi nejvíce lámal hlavu s několika verzemi Svatojánské noci na lysé hoře. Čarodějnické téma zajímalo Musorgského patrně již před rokem 1860, symfonickou báseň však dokončil na svátek sv. Jana roku 1867. Nadšeně pak očekával, že skladbu bude premiérově dirigovat Balakirev, další člen „Pětky“, u něhož se Musorgskij vzdělával v kompozici. Balakirevova reakce však byla velmi kritická a Musorgskij, raději než aby skladbu upravil, se jí rozhodl odložit. Až později ji „recykloval“ ve svých operách Mlada a Soročinský jarmark. Především z této posledně zmíněné opery také vycházel Rimskij-Korsakov ve své úpravě Noci na lysé hoře z roku 1886, skladbu pak označil jako fantazii pro orchestr. Vydání Korsakovovy úpravy uváděl následující popis z původního Musorgského rukopisu: Nadpřirozené hlasy se ozývají z podzemí. Objeví se duchové temnot a za nimi Černobůh. Oslavují Černoboha a slouží černou mši. Sabat čarodějnic. Když orgie obřadu vrcholí, ozve se z nedaleké vesničky kostelní zvon. Duchové se rozprchnou. Svítá. (program Semily)

(1824-1884), kterého považujeme za zakladatele české národní hudby. Na programu byly proto dvě jeho skladby: *Předehra k operě Hubička*⁸⁹ a *dva tance z opery Prodaná nevěsta*⁹⁰, *Furiant a Polka*. S částmi z Prodané nevěsty se PSO setkal již dříve, v době, kdy orchestr dirigoval Martin Farský. Nutno říci, že tentokrát byly dovedeny k dokonalosti. Graziano Sanvito, ač Ital, má perfektní cit pro českou hudbu a dokáže skvěle vnímat jednotlivé tance a vést orchestr k jejich dokonalé interpretaci. I z hráčů bylo cítit, že se v taneční hudbě cítí jako doma, o čemž vypovídá i pozdější zařazení Polky do přídavků. Dalším českým velikánem byl **Antonín Dvořák**, od kterého zazněl *Slavnostní pochod*⁹¹ a opět tance, tentokrát *Slovanské (č. 1 Furiant, č. 3 Polka, č. 4 Skočná)*, kterými Antonín Dvořák proslavil českou hudbu po celém světě.⁹² Slavná historie české hudby ale samozřejmě začíná již dávno před Smetanou a Dvořákem. Velice uznávaným skladatelem, který se věnoval převážně komorní hudbě a hudbě pro sólové dřevěné dechové nástroje byl v 19. století **František Vincent Kramář**. Tento skladatel byl též posledním nositelem funkce dvorního skladatele, kterou ve Vídni převzal od Leopolda Koželuha. Na koncertě zazněla *třetí věta z jeho Koncertu pro klarinet a orchestr Es dur* v podání **Matěje Hříba**⁹³. V českém a napůl tanečním programu nesměl samozřejmě

---

⁸⁹ Hubička je šestá z osmi dokončených Smetanových oper a první z nich, kterou psal už hluchý (sám už ji tedy nedirigoval). Hubičkou také začíná Smetanova spolupráce s Eliškou Krásnohorskou – libreta ke všem zbývajícím skladatelovým operám napsala ona. V případě Hubičky jí jako předloha posloužila stejnojmenná povídka Karolíny Světlé, která se odehrává v lidovém prostředí. Opera měla při premiéře v roce 1876 velký úspěch. Dle vzpomínek Josefa Bohuslava Foerstera vyvolala ovace už předehra a dirigent Adolf Čech se po ní musel několikrát děkovat publiku.

⁹⁰ Smetanova druhá opera, Prodaná nevěsta, byla do Prozatímního divadla přijata hned po úspěchu Braniborů v Čechách. Od premiéry v roce 1866 prošla řadou skladatelových úprav. Původně měla dvě dějství místo tří a nebyly zde recitativy, místo nich se mluvilo. Teprve pro konečnou verzi z roku 1870 vznikly instrumentální části zpracovávající české tance. Smetana je dokořponoval asi mimo jiné také proto, že někteří kritikové v Prodané nevěstě spatřovali stále málo typicky českých prvků.

⁹¹ Slavnostní pochod z roku 1879 napsal Dvořák k příležitosti stříbrné svatby císařského páru (Franze Josefa I. a Alžběty Rakouské). V té době právě startovala skladatelova světová popularita. Z díla Josefa Suka, Dvořákova žáka a zetě, dědečka houslisty Josefa Suka, jsou dnes všeobecně známá zejména díla z raného období. Mezi nimi je také hudba k divadelní hře Julia Zeyera Radúz a Mahulena, respektive suite Pohádka, kterou skladatel z této scénické hudby vytvořil. Právě v tomto raném Sukově období je nejvíce patrný vliv hudebního stylu Antonína Dvořáka.

⁹² Díky Brahmsově doporučení se Dvořák seznámil s berlínským vydavatelem Simrockem a ten brzy mladého českého skladatele požádal o zpracování slovanských tanců – po vzoru úspěšných Brahmsových Uherských tanců pro čtyřruční klavír. Dvořák napsal osm tanců, z nichž sedm je českých, a hned je také instrumentoval pro orchestr. Nakladatel Simrock musel dlouho naléhat, aby Dvořák napsal druhou řadu Slovanských tanců.

⁹³ Matěj Hřib studuje klarinet na ZUŠ Semily ve třídě Štefana Perneckého. Každoročně také absolvuje Mezinárodní letní klarinetové kurzy v Domažlicích s Ludmilou Peterkovou. Mimo PSO je členem mezinárodního orchestru Europera, se kterým v létě absolvoval koncertní turné po Francii (Euroorchestries) jako

chybět ani **Leoš Janáček** a jeho *Lašské tance*.⁹⁴ Vedení orchestru vybralo celkem čtyři: **1. Starodávny, 2. Požehnaný, 5. Čeladenský a 6. Pilky**. Posledním hudebním velikánem, jehož skladby byly pro tuto příležitost vybrány, byl **Josef Suk**. Z jeho *suity Pohádka* zazněla část *Hra na labutě a pávy*.

Koncerty Roku české hudby byly celkem čtyři: 11. dubna 2014 v Kulturním centru Střelnice v Turnově, 7. června 2014 Kulturním centru Golf v Semilech, 13. června 2014 v Kulturním domě ve Vrchlabí a 6. července 2014 v rámci festivalu Hrad hudebníků na Kunětické hoře.

Podzimní sezóna roku 2014 byla ve znamení symfonie, tentokrát si PSO připravil nejnámější a nejhranější symfonii na světě, *Symfonii „Z Nového světa“ od Antonína Dvořáka*.⁹⁵ Již v předešlých sezónách se objevily námitky na výběr příliš náročného repertoáru a ani tentokrát tomu nebylo jinak. Kvůli obtížnosti programu vznikají větší nároky na zkoušky a přípravu a konají se mimořádné sobotní zkoušky, což mnoho muzikantů (hlavně těch, kteří mají rodiny), nelibě snáší. Ale najdou se i tací muzikanti, především ti vystudovaní, kteří ocení obtížnější a pestřejší program. Graziano měl poprvé možnost provést

---

sólista. Na svém kontě má dvě druhá místa z ústředních kol soutěží ZUŠ, jednou jako polovina klarinetového dua, podruhé jako sólový hráč. Vzdělává se na SUPŠ HNN v Hradci Králové.

⁹⁴ Leoš Janáček se o lidovou hudbu zajímal velmi intenzivně, dávno před tím, než se začal (teprve kolem padesátky) více prosazovat jako skladatel. Moravskou hudbu sbíral, zpracovával a také se jí volněji inspiroval ve své tvorbě. Řada úprav lidových tanců vznikla v 90. letech, mezi nimi i ty, které později skladatel částečně přepracoval a zařadil do cyklu Lašských tanců (1924).

⁹⁵ Antonín Dvořák (1841-1904) byl pozván do Ameriky už jako velká hvězda. O jeho díla byl značný zájem od roku 1878, od úspěchu Slovanů tanců. Pro jejich kompozici měl sice Dvořák jako vzor Brahmsovy Uherské tance, na rozdíl od Brahmsa však nezpracoval existující národní melodie, ale použil vlastní nápěvy v národním (či slovanském) duchu. Může nám toto něco říci o Dvořákově poslední symfonii? Dvořáka pozvali do New Yorku proto, aby svým renomé pozvedl jako ředitel prestiž Národní konzervatoře a svou skladatelskou osobností rozžehl tradici americké národní hudby. Devátá symfonie bývá v této souvislosti označována za příklad toho, jak Dvořák na základě tradičních černošských a snad také indiánských melodií budoval svá díla. Dlouhé diskuze se vedly a vedou o tom, zda Dvořák použil či nepoužil konkrétní melodie, které poznal v Americe. Jedni ukazují, která témata z Dvořáka jsou převzata ze které americké písně, jiní upozorňují, které melodie už Dvořák použil dávno před cestou do Ameriky. Trochu si to ujasnit nám možná pomohou právě Slovanů tance. Dvořák použije vlastní nápěvy po vzoru převážně českých tanců, když má napsat málem něco jako pop-music, a potom předloží Američanům symfonii, nejvznešenější hudební druh, který postaví na lidovkách nového světadílu? Dle vlastních Dvořákových vyjádření, i v deváté symfonii jsou melodie pouze inspirovány hudbou amerických černochů, nikoliv prostě přebírány. Řadu nápadů si jistě Dvořák vezl s sebou již z Evropy.

Novosvětskou symfonii v České Republice. „*Dirigovat Dvořáka v Itálii, žádný problém, ale v česku je to docela nebezpečné.*“⁹⁶

Zbytek programu byl doplněn skladbami psanými přímo pro PSO. Zazněla již dříve hraná ***Semilská ouvertura*** od **Eduarda Douši** a Petr Matoušek se tentokrát nechal inspirovat filmovou hudbou a napsal ***Pohádkovou rapsodii***.⁹⁷ Pohádková rapsodie si okamžitě získala všechny muzikanty i posluchače. Na rozdíl od předešlé skladby byla rapsodie napsána pro symfonický orchestr. Sanvito při poslechu a analýze našel pár nesrovnalostí ohledně rozsahu dechových nástrojů, ale po pár konzultacích s Matouškem byla skladba dokonalá a mohla se začít secvičovat. „*S prováděním obou skladeb, které jsem zatím pro orchestr složil, jsem byl velmi spokojen. Pro začínajícího skladatele je velmi důležité, aby jeho dílo někdo reflektoval a on se tak dozvěděl, co dělá špatně, co by mohl zlepšit. Tak to bylo například s první skladbou (Propsum), ve které se vyskytla spousta kompozičních chyb, na které bych jinak než živým prováděním těžko přicházel. Těleso tvořené převážně muzikanty, kteří se scházejí rádi, a hudba je baví, mi při těchto skladatelských klopýtnutích vyšlo naprosto vstříc a práce s hráči a dirigentem tak byla plodná a inspirativní. Při provádění druhé skladby (Pohádková rapsodie) jsme v práci pokračovali obdobně. Dirigent přicházel s trefnými připomínkami. Doufám, že budu moci s orchestrem spolupracovat i nadále a dáme tak společně vzniknout nějakému novému projektu.*“⁹⁸

Posledním autorem, jehož skladby psané pro PSO zazněly, je **Bohuslav Lédl**⁹⁹, který pro orchestr napsal čtyři ***Symfonické kusy pro PSO: I. Overtura, II. Slow, III. Etuda a IV. Finale***. „*Tuto skladbu složil jako hold PSO, který kráčí výš a výš a oslovuje víc a víc hudebníků a posluchačů. A to proto, že tato bohubilá činnost přináší radost a krásu do našeho*

---

⁹⁶ Slova Graziana Sanvita - osobní rozhovor s Grazianem Sanvitem 15. dubna 2015

⁹⁷ „Zatímco koncertní provádění symfonické hudby stále přetrvává, veliké uplatnění našlo toto obsazení také v hudbě filmové a jako velice atraktivní forma, samozřejmě se složkou obrazovou, se dostává prakticky ke každému. I já byl nadchnut a inspirován hudbou skladatelů, kteří se zabývají kompozicí filmové hudby, především v žánru fantasy a pohádek. Mezi mé oblíbené patří např. stále činný John Williams či John Powell, představitel mladší generace. Přestože nemá Pohádková rapsodie vizuální složku, dokonce ani bližší program, snaží se navodit atmosféru pohádkových dějů dramatických i pokojných ale i povznášejících a spravedlivých, jak to v pohádkách bývá.“ – osobní rozhovor s Petrem Matouškem 20. února 2015

⁹⁸ Osobní rozhovor s Petrem Matouškem 16. dubna 2015

⁹⁹ Bohuslav Lédl je klavírista, varhaník a skladatel. Věnuje se také sborovému zpěvu (dirigent PSAD Turnov), jazzové hudbě (člen Lédl Jazz Q a Big Bandu Relax). V současné době působí jako ředitel ZUŠ Turnov.

složitého světa.“¹⁰⁰ Symfonické kusy patřily zatím k nemodernějším skladbám, které Podkrkonošský symfonický orchestr hrál. Ze začátku zavládla mezi hudebníky v orchestru značná nevole vůči těmto skladbám. Bylo to přeci jenom něco nového, co do této doby muzikanti nehráli. Grazianovi se ale tato hudba velice líbila a i přes ne příliš velké nadšení muzikantů, začal symfonické kusy s orchestrem secvičovat se slovy: „*To že je skladba neznámá neznamená, že není pěkná. Úkol dirigenta je přesvědčit a motivovat orchestr, aby hrál i nové věci.*“¹⁰¹ Když se skladby secvičily do přijatelné podoby, přišel na zkoušku Bohuslav Léděl, aby řekl názor na tempa a výraz. „*Byla s ním moc pěkná spolupráce.*“¹⁰² Poté Léděl navštívil všechny koncerty, se kterými byl velice spokojený

„*S panem Grazianem jsem byl velmi spokojený. K nastudování přistoupil velmi svědomitě - partitura plná jeho poznámek, osobní konzultace se mnou a perfektní příprava = dokonalá znalost partitury. Navíc osobnostně velmi otevřený a příjemný člověk s velkým hudebním rozhledem. S nastudováním skladby jsem byl spokojen. Respektuji složení orchestru a musím s obdivem uznat, že se s různými rytmickými a melodickými záladnostmi vyrovnal velmi dobře. Uvědomil jsem si, že s méně zdatným dirigentem by k nastudování nedošlo.*“¹⁰³

Koncertů bylo celkem pět – v pátek 24. října na zámku v Lomnici nad Popelkou, v pondělí 27. října v kulturním domě v Tatobitech, v úterý 28. října v divadle v Železném Brodě, v sobotu 8. listopadu v kulturním domě v Nové Pace a 17. listopadu 2014 v Kulturním centru Golf v Semilech. Všechny koncerty se těšily velké účasti a spokojenosti posluchačů. „*Je obdivuhodné, že vůbec může na amatérské bázi fungovat takovéhle těleso. A je ještě obdivuhodnější, že si volí do repertoáru soudobé české autory! A umí je zahrát! Nelze říct nic než „Bravo!“*“¹⁰⁴

V současné době orchestr secvičuje na letní sezónu 2015 **Slovanský pochod** od **Petra Ijiče Čajkovského** a od téhož skladatele **houslový koncert D dur**, opět se sólistou Jakubem Sedláčkem. V druhé polovině koncertu zazní **Symfonie z Nového světa** od **Antonína Dvořáka**, která poprvé v podání PSO zazněla na podzimních koncertech 2014.

---

¹⁰⁰ Osobní rozhovor s Janem Křtitelem Čelišem 14. března 2015

¹⁰¹ Poznámka Graziana Sanvita

¹⁰² Poznámka Graziana Sanvita

¹⁰³ Rozhovor s Bohuslavem Lédlem přes email 20. dubna 2015

¹⁰⁴ Komentář posluchače PSO

4. 4 Graziano Sanvito a PSO

Graziano Sanvito kromě Podkrkonošského symfonického orchestru diriguje ještě dětský orchestr na Základní umělecké škole v Liberci. V Čechách dirigoval zatím jenom dětské orchestry, proto se mu velice zalíbila představa, že by mohl dirigovat velké, ač amatérské těleso (slovo amatérské Graziano velice nerad používá). Nevýhodou školních orchestrů totiž je, že je dirigent limitován věkem účinkujících – můžou se zadávat pouze lehčí skladby a hlavně takové, které se dětem líbí a které je zaujmou. Jsou to mnohdy hodiny hledání v archivech a listování v partiturách. Navíc s každým novým školním rokem přicházejí i nové děti, které se musí opět ve hře v orchestru „zaučit“. V napůl profesionálních orchestrech už má dirigent větší volnost ve výběru a může si dirigování užít na plno.

Graziano v Itálii dirigoval spoustu orchestrů, ale v Čechách trvalo téměř 10 let, než se dostal k pořádnému tělesu (dirigování dětského orchestru ho tolik nenaplňovalo). Podle jeho slov je to úplně jiná práce - člověk nemusí neustále dokola opakovat prkotiny a díky velké části zkušených muzikantů jde práce mnohem lépe od ruky a je to větší radost. O PSO se dokonce vyjádřil, že je to nejlepší neprofesionální těleso, které kdy slyšel a dirigoval. Za skoro tři roky společné práce si k orchestru vytvořil velmi silný srdeční vztah a i přes nabídky profesionální orchestrů, si dirigování PSO nechal jako svojí hlavní „práci“. *„Je to krásná práce, většina členů jsou nadšenci a muzikanti, kteří hrají s nadšením a radostí, i když občas brblají. Ale výkony jsou skvělé, většinou orchestr hraje moc dobře a některé skladby jsou hrány na profesionální úrovni! Dělat hudbu chce dvě věci: velkou lásku a velkou trpělivost!“*¹⁰⁵

Tento vztah je ovšem vzájemný - i pro PSO je Graziano nejlepší dirigent, který zatím PSO vedl, a pod jeho rukou se úroveň orchestru velice zvedla. Je to hlavně díky dirigentově precizní práci a zkušenostem. *„Graziano Sanvito přinesl do orchestru novou energii. Jeho nadšení pro hudbu spolu s know-how profesionálního dirigenta je pro orchestr ideální kombinací. Zároveň je i trpělivý pedagog a zná limity orchestru i jednotlivých sekcí a hráčů.“*¹⁰⁶ Jeho léta studování dechových nástrojů mají veliký přínos především pro všechny hráče na dechové nástroje, kterým dokáže pokaždé skvěle poradit s dechem, nasazováním, nátiskem i jak vést fráze. Úspěch spolupráce ale netkví pouze v Grazianově profesionalitě – je

---

¹⁰⁵ Slova Graziana Sanvita

¹⁰⁶ Osobní rozhovor s Hanou Červenkovou 1. dubna 2015

to i jeho úžasnou osobností. Neustále usměvavý člověk, plný energie, samý vtípek – to vše přenáší na lidi kolem sebe – a orchestr je pak neustále naladěný nejen ve stejné tónině, ale také na stejné příjemné a pohodové vlně.

„Myslím, že příchod profesionálního dirigenta byl nutný k tomu, aby se orchestr mohl posunout. Už před spoluprací s Libereckou ZUŠ se úroveň PSO zvyšovala, zvětšovalo se obsazení, ale pro fungování plnohodnotného symfonického orchestru byla limitující nezkušenost dirigentů. To se při spolupráci s Grazianem ukázalo velmi rychle a ostatně jsme to už věděli po zkušenostech s Jaroslavem Vodňanským (viděli jsme, kolik práce se dá udělat, když dirigent pracuje efektivně).

Od té doby, co Graziano diriguje PSO, se konečně orchestr může stoprocentně spolehnout na dirigenta, což vedlo k dalšímu zlepšení. Do toho přistupuje neskutečný Grazianův elán a pozitivní přístup. Také se domnívám, že Grazianovi zkušenosti s dětskými orchestry jsou pro řízení amatérského tělesa skvělá průprava. Volba repertoáru se tak může více svěřit dirigentovi, který sám dobře ví, co orchestr zvládne. S Grazianem si trouláme (skoro až drze) na obtížné skladby, ale zatím se nám to vyplatilo.

Srovnávat s předchozími dirigenty myslím není třeba, protože klíčový rozdíl spočívá ve zkušenostech a technických dirigentských dovednostech. Úloha Martina Farského i Bedřicha Kameníka byla obrovská - dostali orchestr na takovou úroveň, na niž jsme vůbec mohli uvažovat o spolupráci s profesionálně vyškoleným dirigentem.“¹⁰⁷

Díky Grazianovi Sanvito se orchestr pozdvihl na úroveň profesionálních těles. Jelikož se ale jedná o amatérské těleso, je dosti náročné, aby se orchestr sešel na pátečních zkouškách v plném počtu (ať to jsou rodinné důvody nebo se jedná o různé zkoušky na školách studentů), a bereme fakt, že dechové nástroje nemají alternace. O to vzácnější jsou však úspěchy orchestru na koncertech. Za svoje úspěchy PSO vděčí v nemalé míře také skvělé organizační práci Hany Červenkové, koncertního mistra sekund. Bez ní a dirigenta Graziana Sanvita by toto velké těleso tak skvěle nefungovalo – patří jim veliké díky celého orchestru.

PSO se v posledních letech vyvinul v přední amatérské těleso, jehož význam již dávno přesáhl hranice regionu. Orchestr dává veliký prostor k rozvoji hudebnosti i mladé generaci a poslední léta jeho existence skýtají velikou naději i pro budoucí roky, kdy se členové

---

¹⁰⁷ Osobní rozhovor s Romanem Mlejnkem 23. března 2015

orchestru, jeho posluchači a příznivci těší na další sezónu, kdy bude repertoár například složený z italských oper.

Závěr

Cílem této bakalářské práce bylo především zaznamenat dění Podkrkonošského symfonického orchestru, které jako jediné existuje ve svém regionu (Liberecko a Královéhradecko), ne-li v celé republice. V posledních letech orchestr prošel velikým vývojem – příchod profesionálního dirigenta, nárůst počtu hráčů, náročnější program, který odpovídá repertoáru profesionálních těles a ustálený roční systém, kdy PSO hraje stejný program v jedné sezóně (jarní a podzimní sezóna a dva různé programy)

Jelikož po roce 2009 neexistují žádné podrobně psané deníky nebo kroniky, je to příležitost k uchování dalších několika let vzpomínek na dění v tomto orchestru. Zároveň jsem chtěla poukázat na skutečnost, že příchod prvního profesionálního dirigenta Graziana Sanvita, měl na Podkrkonošský symfonický orchestr velice dobrý vliv a posunul ho o další laťku výš. PSO dnes dosahuje úrovně profesionálních těles.

Díky této práci jsem mohla nahlédnout do dění orchestru hlouběji, než pouze z pohledu hráče. Poznat obrovské nasazení a úsilí organizátorů Romana Mlejníka a Hany Červenkové, kteří zajišťují veškeré dění orchestru a koncerty a především úžasnou práci dirigenta Graziana Sanvita. Nebýt úžasných a zajímavých rozhovorů, které mi Graziano poskytl, nepoznala bych s jakou láskou a s jakým odhodláním dělá svojí práci a o to více si vážím veškerého času, který věnuje vedení Podkrkonošského symfonického orchestru.

Při sběru podnětů pro tuto práci jsem narážela na jediné úskalí a to fakt, že nejsou téměř žádné písemné zmínky o PSO, kromě programů a článků v novinách a veškeré informace jsem získávala prostřednictvím rozhovorů a vlastních postřehů a vzpomínek. Díky dobrým vztahům, které v orchestru máme, jsem však neměla žádný problém a všichni mi poskytli rozhovor s radostí.

Touto prací bych chtěla poděkovat nejen celému vedení orchestru a dirigentovi Grazianovi Sanvito - ale také všem svým kolegům muzikantům.

Ať jsou to amatéři nebo profesionálové, studenti, pracující lidé nebo dokonce důchodci (nejstaršímu členu orchestru je 87 let) - všichni odvádějí svojí práci v PSO s elánem, nadšením a plným nasazením. Spojuje je velká láska k hudbě a touha podělit se o ni se svými posluchači. - A posluchači to vědí a ocení – a to je pro nás muzikanty ta největší odměna.

POUŽITÉ ZDROJE

FUKAČ, Jiří; VYSLOUŽIL, Jiří. *Slovník české hudební kultury*. Praha: Editio Supraphon Praha. 1997. s. 1035

MATLASOVÁ, Tereza. *Podkrkonošský symfonický orchestr*. Univerzita Palackého v Olomouci, 2002. s. 69. Bakalářská práce.

MATOUŠKOVÁ, Jiřina. *Pěvecký sbor Jizeran*. Masarykova univerzita Brno, 2007. 46 s. Bakalářská práce.

MIKSÁNEK, Petr. *Podkrkonošský symfonický orchestr*. Hradec Králové: Pedagogická fakulta Univerzity Hradec Králové, 2011. s. 51. Bakalářská práce.

NAVRÁTIL, Ivo; JAKUBEC, Pavel. *Archiv města Semily*. Semily: Státní okresní archiv Semily, 2005. s. 117

PLACHTA, Miloš. Dvě sólistky a Podkrkonošský symfonický orchestr zněly aulou gymnázia. *Semilské noviny*. 30. dubna 2009, 17, 4, s. 16

PLACHTA, Miloš. *Tři jubilea GIO*. Semily: Spolek rodičů a přátel GIO, 2005. 323 s., heslo Karel Jakubů, s. 130

PROKEŠ, Miroslav. *Turistika v okolí Semil*. Semily. 2010, s. 101

Rozhovor s Grazianem Sanvito 10. a 19. března 2015 v Liberci

Rozhovor s Jakubem Sedláčkem 23. dubna 2015 v Semilech

Rozhovor s Janem Křtitelem Čelišem 24. dubna 2015

Rozhovor s Janem Křtitelem Čelišem 14. března 2015

Rozhovor s Hanou Červenkovou 1. dubna 2015

Rozhovor s Petrem Matouškem 16. dubna 2015

Rozhovor s Bohuslavem Lédlem - email 20. dubna 2015

Rozhovor s Romanem Mlejnkem 23. března 2015

Vlastní životopis Jiřího Matlase z roku 1975, rukopis, 3 s., Státní okresní archiv v Semilech v pozůstalosti Václava Votočka.

Kronika koncertů PSO. Rukopis

Krátký životopis Karla Jakubů, program koncertu Karel Jakubů – 25 let uskutečněného 29. 3. 2005 v Státním okresním archivu v Semilech. s. 8

Program z koncertu Večer árií z oper Viléma Blodka, Josefa Suka a Karla Kovařovice uskutečněného v pátek 24. 4. 2004 v aule Gymnázia Ivana Olbrachta v Semilech. s. 4

Rozpisy akcí KSOKrMu, soukromý archiv Lenky Krausové

Přehled uskutečněných akcí KrM v roce 2004, s. 8, soukromý archiv Lenky Krausové

Ukázka zájmové a kulturní činnosti v Lomnici nad Popelkou. Účinkují: PSO, Bořivoj, Divadelní soubor Tyl, taneční orchestr Nonet. Pořad byl vysílán 6. února 1977. Režie: Petr Most. Archiv České televize, IDEC: 276 320 00958

Text k výstavě k Roku české hudby nazvané „Hudební tradice v Semilském okrese“, Státní a okresní archiv v Semilech, v pozůstalosti Václava Votočka, s.7

ČELIŠ, Jan. *Podzimní koncerty PSO*, <http://jan-k-celis.webnode.cz/news/podzimni-koncerty-psy/>

HRUŠ, Tomáš. *Koncert symfonického podkrkonošského orchestru*
<https://cetljsem.wordpress.com/2014/10/29/koncert-podkrkonoskeho-symfonickeho-orchestru/>

<http://www.pso.ic.cz/>

<http://www.semily.cz/cz/obcan/semilske-noviny/semilske-noviny/seno-rocnik-2013/>

<http://www.nasepojizeri.cz/semilsko-aktualne/k-vyroci-sametove-revoluce-v-brode-zahraje-symfonicky-orchestr/?aktualitaId=28265>

Podkrkonošský symfonický orchestr [online]. 2008 [cit. 2011-05-06]. Podkrkonošský symfonický orchestr. <http://www.pso.ic.cz/koncerty.html>,

České vysoké učení technické v Praze, Fakulta dopravní [online]. 2006, 9.3.2011 [cit. 2011-06-15]. Lidé na fakultě. Dostupné z WWW: <<http://www.studenta.cz/lide/profile/2287/karel-jakubu>>.

Přílohy

Příloha č. 1 - Historická pozvánka na koncert z roku 1955

Příloha č. 2 - Doprovodný text k programu ke koncertu

Příloha č. 3 - Historický program ke koncertu konajícího se v roce 1989

Příloha č. 4 - Článek z týdeníku 5plus2 „*Když horalé hrají symfoniku*“

Příloha č. 5 - Semilské noviny roč. 2014/11 – *Dvořákova Novosvětská zazní v Podkrkonoší*

Příloha č. 6 - Semilské noviny roč. 2013 / 2 – článek ke koncertu 16. 12. 2012 – *Fišerovi kolody*

Příloha č. 7 - Semilské noviny roč. 2014/14

Příloha č. 8 - Semilské noviny roč. 2013/12

Příloha č. 9 - Program ke koncertu podzim 2012

Příloha č. 10 - Plakát ke koncertu 8. května 2015

Příloha č. 11 - Plakát ke koncertu 10. května 2015

Příloha č. 12 - Plakát ke koncertům podzim 2014

Příloha č. 13 - Plakát ke koncertu k Roku české hudby 13. června 2014

Příloha č. 14 - Plakát ke koncertu k Roku české hudby 7. června 2014

Příloha č. 15 - Plakát ke koncertu 18. října 2013

Příloha č. 16 - Plakát ke koncertu na Kunětické hoře (6. června 2014)

Příloha č. 17 - Plakát ke koncertu: „*Dvořákův festival*“

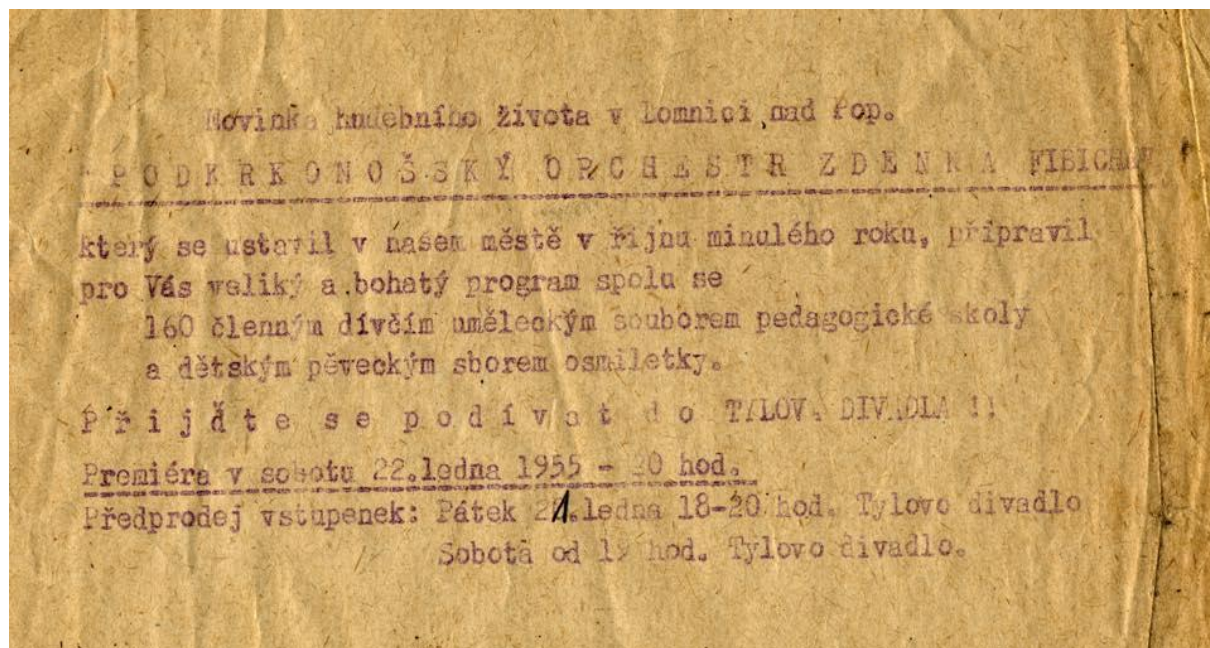
Příloha č. 18 - Plakát ke koncertu 28. října 2012 „*Osudová*“

Příloha č. 19 - Program ke koncertu 2. listopadu 2012

Příloha č. 20 - Plakát k vánočnímu koncertu: Luboš Fišer: „*Vánoční*“

Příloha č. 21 - Plakát ke koncertu 15. listopadu 2013

Příloha č. 22 - Plakát ke koncertu 31. března 2012

Příloha č. 1 – Historická pozvánka na koncert z roku 1955

V naší kronice je pod známou melodií „Polky míru“ připsán text národního umělce prof. Václava Dobiáše: „Jak je krásně v Lomnici“. Při této citaci vzpomínáme na výrok hostujícího umělce v květnu 1955, kdy stanul u dirigentského pultu našeho začínajícího tělesa a na jeho výrok: „... není umění založit orchestr, ale udržet ho...“

Listujeme-li v pamětních zápisech naší „učetní“ Marie Křížové zjišťujeme, že 17. září 1954 byla první zkouška tehdy Podkrkonošského orchestru Zdenka Fibicha. Na radu Josefa Hudského, dirigisty a kontrabasisty odbržel tehdy reference o místních hráčích začínající učitel na pedagogické škole J. Matlas a tak se setkal s hráči, kteří orchestr společně založili: V. Celfi, O. Havel, J. Hudský, A. Janda, A. Jando, F. Kačer, J. Konopáč, J. Krása, F. Macháček, K. Mikulová, K. Motejl, R. Pěnička, J. Šobotka, V. Šefrna, J. Tryzna, M. Valenta, A. Vlček a F. Vrabec. Byli to ctitelé smyčcové hry. Hudební tradice v Lomnici nad Popelkou byla pěstována především pěveckým sborem Bořivoj, dále kůrem, který vedl varhaník F. Hejduk, malými orchestřiky místní sportovní, divadla, nebo ing. B. Šlechty, dále uč. J. Motejlem a městskou hudební školou, kterou vedl J. Krása, který po dobu 12 let vedl primy našeho tělesa. Byly zde taneční kapely a partičkárná dechovka bratří Plichtů. Počet hráčů se rozrůstal, což vedlo k uskutečnění prvního koncertu v lednu 1955 se 160 spoluúčinkujícími dětmi a studentkami místních škol. Nárůstem studia náročnějších skladeb byli přijímáni hráči z širokého okolí sousedních okresů. Dnešní Podkrkonošský symfonický orchestr má kolem 50 členů s řadou absolventů konzervatoří – učitelů LŠU. Za 35 let existence PSO se vy-

stířovalo přes 300 hráčů z nichž 73 zemřelo. Bylo provedeno 335 skladeb od 158 autorů (Dvořákův „Můj domov“ byl proveden 57krát). První sólistkou orchestru bylo pianistka Zdena Holovská. Spoluúčinkovali s naším tělesem významní umělci: n. u. V. Dobiáš, n. u. Marie Podvalová, z. u. B. Heran, z. u. M. Zunová, z. u. V. Černý, z. u. F. Hanták, Dr. A. Plocek, z. u. F. Pošta atd. Z mladší generace potom Vlad. Bouchalová - Klánská, z. u. I. Klánský, M. Zelenska, V. Vrabec, J. Kaniak, J. Petrášová, I. Ženatý, M. Friedl, Dr. M. Poláková... V roce 1971 vznikl Komorní orchestr při PSO a dosáhl výrazných úspěchů při přehlídkách festivalů amatérských těles na Moravě i v Čechách. Naše tělesa hrála v NDR, 2krát v PLR. Hosty byli v Praze v Zrcadlové síni (5krát) Klementina, ve Vladislavském sále Pražského hradu, na Staroměstském náměstí, 3krát v aule Karlovy univerzity, dvě relace v Čs. televizi. Za dosavadní činnost je PSO držitelem čestných uznání rad Vč KNV, ONV, MěstNV, OKS, KV NF.

Sólisté dnešního pořadu:

Nejmladší je Kateřina Matlasová (7 let), hraje 1 rok na lesní roh ve třídě prof. K. Křenka - LŠU Pardubice, její sestra Tereza (11 let) hraje klavír ve třídě prof. J. Baborákové - LŠU Pardubice. Tamtéž studuje u K. Křenka Radek Baborák (13 let), vymikající hráč lesního rohu s řadou vítězství ocenění: (ústředních kol LŠU, absolutní vítěz z r. 1988, natáčet v televizi, I. cena v interpretační soutěži soudobých autorů a v letošním roce vítěz soutěže, která byla vypsaná pro posluchače konzervatoří a AMU v CSR - Kraslice) a Šárka Bartáková, 4. ročník AMU u n. u. prof. F. Raucha.

Nynější obsazení PSO:

Ludvík Beck – vedoucí primů uč. LŠU Se
Marta Klappková – řed. LŠU Lo
PhDr. Hana Čepeláková – ped. Tu
Ing. Bedřich Barták – tech. Liberec
Jitka Vondřejcová – uč. LŠU Jč
Zdena Dřmlová – ex. uč. LŠU Se-Tu
Jaroslav Jaki – ped. v. v. Lo
Jaroslava Mašková – vedoucí sekundů – uč. LŠU Se
Eva Mikulová – uč. Lo
Alena Lanková – dom. d. Jaroměř
Luboš Hofman – tech. Lo
František Vrabec – npr. v. v. Lo
Petr Jaček – tech. Lo
Vít Valenta – stud. Lo
Jindřich Tryzna – úř. v. v. Lo
Ladislav Vrba – úř. v. v. MS
MUDr. Václav Žák – ved. viol. Tu
Květa Mikulová – uč. v. v. Lo
František Kalferst – řed. KD Svijany
Anežka Šimůnková – děl. Libštát
Miloslav Valenta – prof. v. v., vedoucí violoncell. Lo
Bohumil Chlad – ex. uč. LŠU Se-Jč
Alois Melich – děl. inv. Se
RnDr. Ivan Šolc CSc – ved. kontrabasů MS
Pavel Hučík – uč. LŠU So
Miloslav Bareš – uč. LŠU Se – flétna
Ivana Hlučíková – uč. LŠU So
Jiří Horáček – spr. DO Harrachov – hoboj
Jiří Vogel – ex. uč. LŠU Lo – klarinet
Josef Drábek – tech. Jil.
Jiří Roudnický – uč. LŠU Se – fagot
František Komárek – uč. LŠU Jč
Jaroslava Komárková – uč. LŠU Jč – corno
Stanislav Skalský – uč. LŠU Vr
Jan Zákoucký – tech. Se

SDRUŽENÝ KLUB ROH V LOMNICI NAD POPELKOU

PODKRKOŇSKÝ SYMFONICKÝ
ORCHESTR SK ROH V LOMNICI N. POP.

SLAVNOSTNÍ KONCERT

K 35. VÝROČÍ ZALOŽENÍ ORCHESTRU

Sólisté:

Radek Baborák - lesní roh
Šárka Bariáková - klavír
Kateřina Matlasová - lesní roh
Tereza Matlasová - klavír
Řídi: Jiří Matlas
Průvodní slovo: Jitka a Martin Zajčkoví

Program 663. vystoupení:

J. Matlas: Fanfára, uvítací proslov
F. Skroup: Chrudimská předehra
J. Kofroň: Pohádka pro lesní roh
B. Smetana: Slavnostní pochod ke hrám Shakespearovým
Z. Fibich: skizza Poemu z Nátiad, dojmů a upomínek
C. M. v. Weber: Concertino emoll pro lesní roh
F. Liszt: Sen lásky č. 3 (úprava J. Těšik) pro klavír
A. Dvořák: Polonéza z opery Rusalka

TYLOVO DIVADLO V LOMNICI N. P. V ÚTERÝ
19. ZÁŘÍ 1989 OD 18 HODIN

1. prouhy ✓
2. lineabé ✓
3. náskové kmustey ✓
4. pomerančová way ✓
5. kotošové ✓
6. manilová solida ✓
7. rumové kutioy ✓
8. křižalové kutioy ✓
9. čokolada ✓
10. první švečky ✓
11. mělné puziny ✓
12. úry od L. Chlámové ✓
13. mašové ✓
14. perníkové kuchtý ✓

Vladimír Faistavr - tech. Vr - trubka
RnDr. Jiří Jina - Se
Karel Pičman - tech. Vr
Vincent Breuer - uč. LSU Se - pozoun
Viktor Blažek - úč. Jil
Martin Mlejnek - ex. uč. LSU Tu
Jan Baudys - SNB Tu - tuba
Roman Nejedlo - tech. MS - tympány

(Se - Semily, Lo - Lomnice n. Pop., Jč - Jičín,
Jil - Jilemnice, Vr - Vrchlabí, MS - Malá Skála).

VČT 28 Semily

Příloha č. 3 - Historický program ke koncertu konajícího se v roce 1989

Když horalé hrají symfoniku

Podkrkonošský symfonický orchestr letos vystoupil například na Dvořákově festivalu v Lomnici. FOTO | MAREK PAVKA

**Parta nadšenců
rozdává lidem obří
porce kvalitní hudby.
Bez nároku na honorář.**

■ ALEŠ MASTNÍK

SEMILY | Do divadel a kulturních sálů se v plné sestavě jen tak nevejdou. Tenhle ansámbl, který poprvé vystoupil na pódia v roce 2007, má totiž v plné palbě i s dirigentem 74 členů. Reč je o Podkrkonošském symfonickém orchestru, hudebním fenoménu z Pojizvěří.

Na to, aby člověk mohl klasickou hudbu Brahmsa, Dvořáka či Korsakova poslouchat, nemusí nutně absolvovat cestu do pražského Rudolfiny. Objeví se často i na všech s pár stovkami obyvatel a není výjimkou, když se všichni hudebníci na pódium nevejdou. Hrají potom ve dvou patrech.

„Za rok stihneme zhruba deset představení se dvěma koncertními programy. Více jich nedokážeme absolvovat, aby nás to neznížilo fyzicky a finančně,“ říká Hana Červenková, houslistka a mluvčí souboru.

Hudebníci ze Semilského, Liberecka, Jablonecka, ale i Královéhradecka, Prahy, Karlovarska nebo Ostravska přitom hrají bez nároku na odměny a i cestovně na zkoušky, které mají v divadelním sále radnice v Semi-

lech, si neproplácejí. Radniční prostory jim město vstřícně pronajímá bez úplaty. „Jednou nebo dvakrát ročně dostanou pár stokorun na dopravu a to je všechno. Přitom jen náklad cestovného by se na jednu zkoušku pohyboval kolem 15 tisíc,“ vypočítává Červenková.

Nevyhýbají se moderně

Podkrkonošský symfonický orchestr se věnuje se hudbě od 17. do 20. století a nevyhýbá se ani stylům mimo vážnou hudbu. Nová podoba seskupení vznikla v polovině roku 2007, kdy jej založili převážně hudebníci působící do té doby v Komorním symfonickém orchestru Krkonošského metra pod vedením Karla Jakubů.

Název Podkrkonošský symfonický orchestr převzali od tělesa, které v regionu působilo v letech 1954-1990 pod vedením Jiřího Matlase. V letech 2008 až 2011 byl dirigentem Martin Farský, v letech 2011 až 2013 Bedřich Kameník. Od roku 2013 orchestr diriguje Graziano Sanvito. Ital, který vyučuje v liberecké lidové škole a přilnul k místnímu kraji. „Vzal si za manželku Česku, chvíli spolu žili v Itálii, chvíli v Praze a dnes jeho žena Vladimíra učí v Liberci hru na violoncello a on vyučuje klarinet. A protože se hudebníci navzájem znají, přes spolupráci se symfonickým orchestrem lidušky

v Liberci se dostal až k nám,“ popisuje mluvčí souboru.

Symfonici si dali ušlechtilý cíl: poskytovat hráčům i posluchačům přístup k hudbě, se kterou by se jinak mohli setkat v živé podobě jen na koncertech velkých profesionálních orchestrů. V tělese působí řada žáků základních uměleckých škol i studentů konzervatoří, kteří tak mají možnost získat cenné zkušenosti s hrou ve velkém hudebním tělese.

„Dnes už máme databázi kontaktů a když víme, že například první housle nebudou úplně, zavoláme si o posily,“ říká Červenková.

Orchestr o Vánocích

V letošním roce symfonici vystoupí ještě dvakrát, a to s programem věnovaným **České mši vánoční** Jana Jakuba Ryby. V neděli **22. prosince** se představí od 18.00 divákům v Semilech v tamním Husově sboru, a ve čtvrtek **26. prosince** od 18.00 v kostele v Bozkově.

MACHSTAV FOUKANÉ MINERÁLNÍ IZOLACE

Výhody zateplení foukanou minerální izolací

- Dokonalé vyplnění izolačního prostoru
- Realizace trvá 3 - 5 hodin
- Izolace bez tepelných mostů a za plného provozu
- Bezodpadově technologie izolování
- Kvalitní nehořlavá izolace: odolná proti vlhkosti
- Vhodná pro všechny typy konstrukcí - stěnové, vnitřní, původní střešy, novostavby, typové domy.

www.machstav.cz
tel. 777 910 825, 723 909 765
Křižíkova 202/1, Dobruška, 566 12, tel. 361 110 237

Dvořákova Novosvětská zazní v Podkrkonoší

Slavná Symfonie č. 9 e moll „Z Nového světa“ Antonína Dvořáka ve spojení se současnou klasickou hudbou – to je nový koncertní program Podkrkonošského symfonického orchestru, který PSO svému publiku představí na přelomu října a listopadu hned na pěti koncertech.

Podzimní koncerty Podkrkonošského symfonického orchestru jsou již v regionu tradicí. V rámci vrcholících oslav „Roku české hudby“ však tentokrát toto více než sedmdesáticenné těleso pod vedením dirigenta Graziana Sanvito připravilo pro své publikum dosud nejnáročnější program své historie. Jeho první část je věnována současné české klasické hudbě.

Úvodem orchestr připomene Semilskou ouverturu, kterou mu před dvěma lety věnoval pražský hudební skladatel doc. Eduard Douša. Následně uvede premi-

éru Pohádkové rapsodie semilského skladatele Petra Matouška a premiéru až téměř „jazzových“ Symfonických kusů pro PSO od ředitele ZUŠ v Turnově, pana Bohuslava Lédla. Vrcholem programu pak bude „Novosvětská“ symfonie (č. 9 e moll) Antonína Dvořáka.

Tento pro orchestr náročný, avšak posluchačsky velmi atraktivní program představí PSO 24. 10. v Lomnici nad Popelkou, 27. 10. v Tatobitech, 28. 10. v Železném Brodě, 8. 11. v Nové Pace a 17. 11. v Semilech.

(ps0)

Příloha č. 5 - Semilské noviny roč. 2014/11 – *Dvořákova Novosvětská zazní v Podkrkonoší*

V rámci koncertu k výročí republiky provedl Podkrkonošský symfonický orchestr Dvořákovu Novosvětskou. Dirigoval Graziano Sanvito.

Semily se na Fišerovu „Vánoční“ spojily s Jičínem

Koncerty spojených sborů (Jizerka, Jizeran, Foerster Jičín, část sboru Hlas Nová Paka) a Podkrkonošského symfonického orchestru (15. 12. v Jičíně a 16. 12. 2012 v Semilech), dokázaly, že v neuvěřitelně bohaté nabídce adventních koncertů existuje v našem městě i v Jičíně stále prostor pro dramaturgické překvapení. V minulosti se v Semilech z finančních, organizačních i uměleckých důvodů nemohly uskutečnit Bokovy Snové koledy známé z pohádky Jiřího Stracha *Anděl Páně*. Jizeran se podílel na jejich realizaci společně s dalšími sbory v Hradci Králové s tamní filharmonií, v Praze pak dokonce 3krát s Českými symfonickými sólisty (leden 2010 a 2011 – kostel sv. Fabiána a Šebestiána, leden 2011 – kostel sv. Ignáce na Karlově náměstí). Organizačně je významně zaštitil Oblastní výbor Unie českých pěveckých sborů v Hradci. Unijní sbory pak společně s Filharmonií Hradec Králové uvedly v prosinci 2010 Fišerovu skladbu „Vánoční“ pro recitaci, sóla, sbor, varhany a orchestr. Odtud tedy doputoval „Fišer“ do Semil a Jičína. Nic podobného, co se žánru koled a vánočních písní týče, v posledních letech v obou městech nezaznělo.

Koledy jsou jednoznačně spojeny s „obchůzkou“ – což je, až na tříkrálové charitativní koledování (a velikonoční pomlázku), prakticky téměř mrtvá záležitost – a společně s vánočními písněmi pak s duchovní atmosférou kostela. Skladatelé se tedy snaží povýšit jejich duchovní náboj zdánlivě jednoduchou formou. Vytvoří „pásmo“ s hlavními a mnoha vedlejšími vrcholy a vytvářejí tak vlastně vánoční kantáty. Realizovat taková díla není ovšem vůbec snadné. Dovolit si to mohou konzervatoře, profesionální tělesa (často ve spolupráci s amatéry), ale i amatéři, pokud je dostatek dobré vůle. Bohužel, finanční stránka těchto projektů není vůbec levnou záležitostí – a to i u amatérského provedení. Jen za záplýčku notového materiálu a provozovací práva na oba koncerty zaplatili jičínská a semilská pořadatelé téměř 9 000 Kč. Připočítete-li k tomu náklady na dopravu (2 společné zkoušky v aule Gymnázia Ivana Olbrachta Semily – 30. 11. a 7. 12., dvojitá provedení), pronájmy prostor, nutné občerstvení, květinové dary, propagaci apod., máte jistotu, že takovou parádu nelze dělat každý rok. Jizerka i orchestr se navíc vzdaly očekávaného příjmu z vánočního koncertu, honoříře nedostal nikdo žádný, a to včetně dirigenta. Semilské sbory musely ještě uzpůsobit přípravu na vlastní koncerty. V nabitém programu svého koncertního kalendáře by určitě také PSO přivítal klidnější závěr sezóny. Zkrátka, bez absolutní vstřícnosti všech zúčastněných těles by se Fišerovy koledy v té kvalitě, jak zazněly letos v Semilech a Jičíně, nikdy neuskutečnily. Za to patří opravdu upřímné poděkování nejen všem účinkujícím, ale i městům Semily, Jičín, Lepařovu gymnázium Jičín, Gymnázium I. Olbrachta, ZŠ Ivana Olbrachta, římskokatolickému arciděkanství v Jičíně, KC Golf Semily a Oblastnímu výboru Unie českých pěveckých sborů v Hradci Králové. Z jednotlivců si zaslouží poděkování všichni sbormistři – Ivana Hanzlová (Foerster), Nadia Ladkany, Alena Brádllová (Jizerka), Alena Lelková, Petra Lukavcová (Hlas) a Jiří Kurfiřt (Jizeran), ale

Provedení Fišerovy „Vánoční“ řídil Graziano Sanvito, na snímku s Nadiou Ladkany, sbormistryní Jizerky. Foto Štefan Pernecký.

také hlavní organizátoři – Karel Chutný, Jana Žemličková, Radek Štaff, Ladislav Stříbrný (Foerster); Hana Červenková, Petr Holubička, Jiří Roudnický a Jaroslava Petrášková (PSO); z Jizerky zvláště pí Helena Mánková, Iva Bělková, Mirka Vrbenská, manželé Neuhäuselovi, významně také Nadia Ladkany a Alena Brádllová, z Jizeranu obětavý Jiří Kurfiřt. Pořadatelé se v obou městech opravdu činili. Foerster Jičín musel zvládnout vše sám – a jeho organizace neměla chyb, méně početnému Jizeranu velmi výrazně a účinně pomohla Jizerka, bez jejíhož nasazení by se rozhodně neuskutečnil takový raut po koncertě. Poděkování patří proto také všem rodičům dětí, kteří se na něm svými výrobky podíleli. Členové výboru rovněž zabezpečovali zpočátku šatnu (za chybu se omlouvám), vybírali vstupné a zajišťovali rovněž květinové dary i jejich „distribuci“.

Vzájemná pomoc obou sborů byla nutná, neboť měly „na krku“ ještě své vlastní koncerty. Zvláštní kapitolou je časové i fyzické náročné stěhování nástrojů a pak i jejich příprava před koncertem, které musí podstoupit PSO, jakož i únavné cestování členů orchestru. Ptáte se, proč tak dlouze píšete o organizátorech? Inu proto, že se mě na ně lidé ptají.

Sbory a orchestr byly na provedení Fišerova díla výborně připraveny, také sólisté zpívali velmi dobře. Přesto bych chtěl vyzvednout zvláště výkon Jiřího Broula (Jizerka). Výtečný byl i v Linkově díle „Pastorela iucunda“, kterou jsem ještě tak hezky v sólovém partu v Semilech zpívat neslyšel. Čistě intonuje, jeho kultivovaný hlas nabývá na síle a suverenitě, je muzikální. Rovněž Anna Mánková (Jizerka) pěvecky neustále roste a zdá se, že bude disponovat dostatečně průrazným sopránem

a citem pro charakter skladby. Nelze nepochválit Kateřinu Greenwoodovou a Alenu Juračkovou (Jizerka) za krátké, ale půvabné sólo v „Zavírám písničku“. Kdo říká, že děti nemají trému, tak nezná jejich duši. Mají, a jakou! Dívky však sólo v „husť“ atmosféře obou koncertů zvládly bezvadně v Jičíně i v Semilech. Tomáš Brádle (Jizerka) nic neslevil ze svého kultivovaného pěveckého projevu. V Jičíně mě zaujaly pěvecké výkony Radka Štaffa (baryton), sólo v písni Jak jsi krásné nevíničko Ivany Závěské (soprán), souzvuk tří tenorů (Pavel Krčmářík, Jan Rejha, Adam Zikmund) a recitace Ladislava Stříbrného. Žádný sólista nemusel být zván odjinud. Dobrá pěvecká vizitka! Nechyběl ani autorem předepsaný dětský sbor (krásně znějící Jizerka). Pěkné byly koncertní vstupy Jizerky i Foerstera.

Celé provedení „Vánoční“ řídil s pravou italskou „grácií“ Graziano Sanvito (Liberec), jemuž se Fišerovo dílo velmi líbí. Obdivuhodně se vcítil do charakteru českých vánočních koled a písní. Vtipný, klidný, lidský. Povzbuzoval velmi dobrou češtinou sbory, sólisty i orchestr, elegantně napravoval chyby. A umí. Sbory s orchestrem rytmicky zařezávaly, obě tělesa (na 150 účinkujících) dirigent dokázal ukáznit, takže prokázala sílu v pianech i forte.

Dramaturgie obou koncertů vsadila na velebnost prostoru mohutného jičínského arciděkanství kostela sv. Jakuba Většího (v Semilech bychom v kostele sv. Petra a Pavla takový počet účinkujících neumístili) a zázemí KC Golf, kde proběhlo zasloužené „vydechnutí“ po náročných koncertech.

Odměnou všem účinkujícím za vynaložené úsilí byl v kostele sv. Jakuba Většího (kolem 350 návštěvníků) a v KC Golf (asi 220 návštěvníků) dlouhotrvající potlesk diváků vstojem. Vynutili si dva předávky.

Oba koncerty pak znovu upozornily na fakt, že Semily mají zcela výjimečné pěvecké, muzikantské a orchestrální zázemí. A spojili-li se s takovým partnerem, jakým je jičínský Foerster, úspěch je zaručen.

J. Vávra, předseda OV UČPS v Hradci Králové

Čeká nás Rok české hudby

Nepochybně přinese řadu příjemných překvapení od sborů i orchestru, třebaže vzhledem k nabitému programu všech těles pravděpodobně nelze počítat s výraznější vzájemnou spoluprací, která se uskutečnila v adventu 2012 (Luboš Fišer – Vánoční). Jizerka se bude připravovat na

50. výročí založení sboru (r. 2015), Jizeran připomene sérií koncertů 25. výročí od svého obnovení (5. 1. 1989), orchestr připravuje také nový program. Držme si tedy navzájem palce a věřme, že se naše hudba bude návštěvníkům koncertů líbit.

Mgr. Jaroslav Vávra

Příloha č. 7

Semilské noviny roč. 2014/14

Podkrkonošský symfonický orchestr

V novinách „Semilsko a Turnovsko 5+2 dny“ (č. 51, roč. 2, 19. 12. 2013, s. 13) vyšel článek „Když horalé hrají symfoniku“. Pětasedmdesátiletý orchestr vzbuzuje obdiv a je další dobrou propagací semilských muzikantů, neboť dokázal přilákat instrumentalisty ze Semilsko, Liberecka, Jablonecka, Královéhradecka, Prahy, Karlovarska nebo Ostravska. To už něco znamená. Organizačně, finančně, materiálně (vybavenost orchestru nástroji je vsutku pozoruhodná). Citujme z článku: „*Za rok stihneme zhruba deset představení se dvěma koncertními programy. Více jich nedokážeme absolvovat, aby nás to nezničilo fyzicky a finančně*“ ... Přitom jen náklad cestovního by se na jednu zkoušku pohyboval kolem 15 tisíc“ (Hana Červenková). Poklona tedy patří zvláště přespolním instrumentalistům, kteří musí vynaložit na svůj koníček nemalé prostředky i podstatně více času.

Příchodem zdatného a nesmírně lidského dirigenta Graziana Sanvita (vystudovaný klarinetista a dirigent) pak orchestr učinil další zásadní krok k dalšímu uměleckému růstu. Účinnou spoluprací se Symfonickým orchestrem ZUŠ Liberec, který řídí týž dirigent, dokázal v r.

2013 realizovat 8 koncertů. O jeho pracovním úsilí svědčí také fakt, že repertoár na novou sezónu nacvičoval i v sobotu 21. 12. 2013, samozřejmě je týdenní prázdninové soustředění a dlouhé sobotní zkoušky, ale jen prací vede cesta k úspěchu. Zná dobře cesty, jak neustále zlepšovat kvalitu uměleckého výkonu a neomylně po nich kráčí. To je nesmírně povzbudivé. Orchester je členem Asociace neprofesionálních symfonických a komorních těles. Bylo by nespravedlivé nepochválit Orchester waldorfské školy Semily (dir. MUDr. Jiří Krafcuk), kde hrají žáci, jejich rodiče a učitelé (v seznamu má orchestr zapsáno včetně hrajícího dirigenta 31 instrumentalistů).

Nelze zapomenout rovněž na Komorní orchestr ZUŠ Semily (dir. Jiří Kurfiřt), neboť oba komorní orchestry obohacují žánrově instrumentální hudbu v našem městě. Važme si skutečnosti, že v našem městě máme dva školní orchestry. Jsou v nich vychováni k aktivnímu muzikantství instrumentalisté, z nichž si mnozí najdou cestu do PSO a hudba se jim stane celoživotním koníčkem.

*Mgr. Jaroslav Vávra
(Pokračování příště)*

PSO na letním soustředění v Králíkách - srpen 2013. Foto: Helena Kovalová.

Příloha č. 8 - Semilské noviny roč. 2013/12

O skladbách: první půle

Johannes Brahms napsal *Akademickou slavnostní předehru* (*Akademische Festouvertüre*) v roce 1880. V předešlém roce mu univerzita ve Wroclawi udělila čestný doktorát. Brahmsův přítel Bernhard Scholz (1835-1916) v té době dirigoval Wroclawské orchestrální sdružení a požádal Brahmsa o nějaké poděkování v podobě kompozice, nejlépe symfonie. Brahms žádost vyslyšel, ale místo symfonie napsal předehru, ve které použil několik oblíbených studentských melodií. Poslední z nich, *Gaudeamus igitur*, zní slavnostně v samotném závěru, ale jinak předehra působí spíše lehce a vtipně. Jak upozorňuje Jan Swafford ve své knize o Brahmsovi, skladatel zde vzdává hold spíše studentskému životu než slovatné instituci.

Houslový koncert začal Dvořák komponovat na Sychrově u svého přítele Aloise Göbla v létě roku 1879. Bylo to tedy právě v době, kdy do světa čerstvě pronikala Dvořákova sláva nastartovaná zejména první řadou *Slovanských tanců* (1878). První verzi koncertu skladatel předložil k posouzení věhlasnému houslistovi, příteli J. Brahmsa Josephu Joachimovi (1831-1907), jemuž koncert věnoval. Ten měl patrně řadu připomínek, které Dvořák zohlednil a poslal přepracování zpět Joachimovi. Teprve po dvou letech se skladatel dočkal dalších připomínek. Koncert nakonec premiéroval v říjnu 1883 mladý virtuóz František Ondříček (1857-1922).

Třívětá podoba koncertu se drží obvyklého rozvrhu (rychle-pomalú-rychle), ale Dvořák řadu věcí vyřešil nezvykle. První a druhou větu koncertu propojil attacca, takže první věta nemá obvyklé majestátní zakončení, ale přímo logicky vplouvá do druhé lyrické věty. Ve třetí větě se Dvořák evidentně inspiroval českým tancem furiant.

O skladbách: druhá půle

Beethovenova *Symfonie č. 5 c moll* měla premiéru na čtyřhodinovém koncertu v roce 1808 (Beethoven zde mj. hrál svůj 4. klavírní koncert, improvizoval na klavír a premiéroval také 6. symfonii). Pátá symfonie vznikala několik let, a to v době, kdy se už Beethoven dlouho musel vyrovnávat s vážnou poruchou sluchu. Zkomponoval jednu z nejvýznamnějších symfonií všech dob, která je úžasnou ukázkou tematicko-motivické práce. Úvodní motiv (možná nejslavnější z historie hudby vůbec) zazní v nějaké podobě téměř v každém taktu první věty a v pozměněné podobě jej najdeme i v dalších větách. Na třetí větu navazuje čtvrtá věta attacca, tedy bez pauzy.

A jak je to s tím úvodním „osudovým“ motivem? Beethoven prý řekl, že „tak klepe osud na dveře“. Problém je v tom, že toto svědectví máme od Antona Schindlera, Beethovenova sekretáře, na jehož tvrzení se asi vždy nemůžeme úplně spolehnout – předpokládáme například, že ve snaze vylepšit obraz Beethovenovy osobnosti zničil nebo zfalšoval některé konverzační sešity (pomocí nich Beethoven komunikoval s lidmi ve svém okolí v době, kdy už vůbec neslyšel, tedy asi posledních deset let života). Beethovenova genialita je ovšem v hudbě, ne ve slovech.

Začátek symfonie, původní vydání [1809], part prvních houslí.

ЧАЙКОВСКИЙ

P. I. Čajkovskij: Houslový koncert D dur

Jakub Sedláček housle

www.pso.ic.cz

Podkrkonošský symfonický orchestr

dirigent **Graziano Sanvito**

PÁ 8. 5. 2015 ve 20 h.

KC Golf v Semilech

Symfonie č. 9 e moll "Z Nového světa"

DVOŘÁK

MĚSTO DVŮR KRÁLOVÉ NAD LABEM A HANKŮV DŮM, MKZ

Vás zve na

PODKRKONOŠSKÝ SYMFONICKÝ ORCHESTR

SLAVNOSTNÍ KONCERT U PŘÍLEŽITOSTI
70. VÝROČÍ KONCE 2. SVĚTOVÉ VÁLKY

PROGRAM:

PETR ILJIČ ČAJKOVSKIJ
SLOVANSKÝ POCHOD, OP. 31
HOUSLOVÝ KONCERT, OP. 35

ANTONÍN DVOŘÁK
SYMFONIE Č. 9, „Z NOVÉHO SVĚTA“

ŘÍDÍ:

GRAZIANO SANVITO
sólo na housle *Jakub Sedláček*

SÁL HANKOVA DOMU
10. KVĚTNA 2015
OD 18.00 HODIN

OD 16.00 HODIN NA NÁMĚSTÍ VÁCLAVA HANKY
UKÁZKA HISTORICKÉ VOJENSKÉ TECHNIKY A UNIFORMEM
KLUBU VOJENSKÉ HISTORIE FELDGENDARMERIE
A VOJENSKO HISTORICKÉHO MUZEJNÍHO SPOLKU TRUTNOV

Podkrkonošský
symfonický
orchestr

**ANTONÍN
DVOŘÁK**

Symfonie č. 9 e moll

Z NOVÉHO SVĚTA

Bohuslav Lédl: Symfonické kusy pro PSO /premiéra/
Petr Matoušek: Pohádková rapsodie /premiéra/
Eduard Douša: Semilská ouvertura

dirigent
**Graziano
Sanvito**

24. 10. Lomnice n. P.
27. 10. Tatobity
28. 10. Železný Brod
8. 11. Nová Paka
17. 11. Semily

www.pso.ic.cz

Kulturní dům Střelnice - Vrchlábí

PODKRKONOŠSKÝ SYMFONICKÝ ORCHESTR

Závěrečný koncert sezony 2013/2014

13.června (pá) /19:00/

SLAVNOSTNÍ KONCERT K ROKU ČESKÉ HUDBY

Antonín Dvořák *Slavnostní pochod, výběr ze Slovanských tanců*

Bedřich Smetana *Přehra k operě Hubička, tance z opery Prodaná nevěsta*

František Vincenc Kramář *3.věta z koncertu pro klarinet a orchestr*

Leoš Janáček *Výběr z Lašských tanců*

Josef Suk *Hra na labutě a pávy (polka) ze suity Pohádka*

Sólista večera - Matěj Hříb / Orchestr řídí Graziano Sanvito

Partner koncertu

Podkrkonošský symfonický orchestr

PSO

koncert

k Roku české hudby

Přijďte s námi oslavit českou hudbu spolu s Dvořákem, Smetanou, Kramářem, Blůdkem, Janáčkem, Sukem a dalšími.

řídí Graziano Sanvito
sobota 7. 6. v 19:00

vstupné dobrovolné
KC Golf Semily

Vážení spoluobčané,
město Jičín si Vás dovoluje pozvat na
slavnostní koncert
konaný u příležitosti

95. výročí
vzniku samostatného
Československého státu

PODKRKOŇSKÝ
SYMFONICKÝ ORCHESTR

zahraje skladby:

J. Brahmsa, F. Dvořáka,
M. Glinky,
M. P. Mussorgského,
Rimského - Korsakova
a dalších

Večer zahájí slavnostním projevem
starosta města MVDr. Jiří Liška

Masarykovo divadlo Jičín

pondělí 28. 10. 2013 v 19.00 hodin /vstup zdarma

Výročí vzniku ČSR si připomeneme také položením květin u sochy
K. H. Borovského v lipách v pátek 25. října 2013 v 10.00 hodin.

HRAD HUDEBNÍKŮ

J. S. BACH, G. GERSCHWIN, L. V. BEETHOWEN
A. DVOŘÁK - SLOVANSKÉ TANCE
B. SMETANA - PRODANÁ NEVĚSTA (TANCE)

KELTSKÁ HUDBA, FOLKOVÁ
ŽIVÝ TRUBADŮR, POHÁDKY PRO DĚTI

ULEHNĚTE DO TRÁVY A POSLECHNĚTE SI VELKÉ I MALÉ
ORCHESTRY Z CELÉ ZEMĚ, NAPŘÍKLAD ZE SEMIL, TIŠNOVA
NEBO KOPŘIVNICE. INFO: WWW.DOBRĚDIVADLO.CZ.

KUNĚTICKÁ HORA, HRAD
NEDĚLE 6. 7. OD 10:00-22:00

AKCE SE KONÁ ZA KAŽDĚHO POČASÍ. POŘADATELEM JE DOBRÉ DIVADLO. DRŽITELÉ RODINNÝCH PASŮ MAJÍ VSTUP BEZPLATNÝ.

RODINNÉ
PASY

ČESKÝ ROZHLAS
PARDUBICE

NÁRODNÍ PAMÁTKOVÝ ÚSTAV

KRÁLOVĚHRADECKÝ
HRAD

Pardubice

ANTONÍN DVOŘÁK

KONCERT PRO HOUSLE, OP. 53

15. 6. 2013 – sobota, 19.00

SPOLEČENSKÝ DŮM JILM, JILEMNICE

PODKRKONOŠSKÝ SYMFONICKÝ ORCHESTR

Dirigenti

Graziano Sanvito, Bedřich Kameník

Jakub Sedláček – sólové housle

J. Brahms – Slavnostní akademická předehra

A. Dvořák – Koncert pro housle

L. van Beethoven – Symfonie č. 5 c moll

58. ročník
DVOŘÁKŮV
1.-23.6.2013 festival
TURNOV A SYCHROV
JIČÍN, MLADÁ BOLESLAV

www.dvorakufestival.cz

Koncert se koná pod záštitou Mgr. Vladimíra Richtera, starosty města Jilemnice.

Permanenka na 23 festivalových koncertů za 360 Kč na www.dvorakufestival.cz.

Jednotlivé vstupné v předprodeji 100 Kč. PŘEDPRODEJ: Informační centrum Jilemnice, tel.: +420 481 541 008.

S Dvořákovým cestovním pasem do 23 měst a turistických cílů. Pas žádejte na festivalových koncertech.

generální partner

UniCredit Bank

mediální partneři

ČESKÝ RÁJ

JIZERA

Hradec Králové
Český rozhlas FM 90.9

podporovatelé

Středočeský kraj

Liberecký kraj

Královéhradecký kraj

pořadatel

ČESKÉ DOTEKY HUDBY

DTS
DVOŘÁKŮV
TURNŮV
A SYCHROV

partnerské město
a organizátor koncertu

JILEMNICE

Státní fond kultury ČR

energie
STAVEBNÍ A BĀŇSKĀ

Podkrkonošský symfonický orchestr
KONCERT
k výročí republiky

na programu:

světová **premiéra** skladby Eduarda Douši

Semilská ouvertura

Beethovenova symfonie č. 5, op. 67

„Osudová“

Borne: **Brilantní fantazie podle Carmen**

a další...

V průběhu večera budou předána dvě Čestná občanství města Semily

KC Golf Semily

28. 10. 2012, 18:00

vstupné dobrovolné

KONCERT

Podkrkonošský symfonický orchestr
diriguje Bedřich Kameník

Ludwig van Beethoven:
Symfonie č. 5 c moll **Osudová**

Eduard Douša: Semilská ouvertura
skladba z roku 2012 věnovaná orchestru

François Borne: Brilantní fantazie
sólo na flétnu Monika Havrdová

pátek **2. 11. 2012 od 19:00**
KC Střelnice v Turnově

Další koncerty PSO:
20. 10. od 18:00 v KD v Libštátě
28. 10. od 18:00 v KC Golf v Semilech

www.pso.ic.cz

Státní fond kultury ČR

energie
STAVEBNÍ A BÁŇSKÁ

SMÍŠENÝ PĚVECKÝ SBOR
Foerster

Smíšený pěvecký sbor Foerster
při Lepařově gymnáziu Jičín
ve spolupráci s Městským úřadem Jičín, Arciděkanským úřadem v Jičíně,
Oblastním výborem Unie českých pěveckých sborů
v Hradci Králové

Vás srdečně zve na

VÁNOČNÍ KONCERT

konaný pod záštitou starosty města Jičín MVDr. Jiřího Lišky

Program:

Luboš Fišer: „Vánoční“

pro recitaci, sóla, sbor, varhany a orchestr

Ivana Závěská (soprán), Pavel Krčmárik (tenor),
Jan Rejha (tenor), Adam Zikmund (tenor), Radek Štaff (baryton),
Ladislav Stříbrný (recitace), Alena Stolínová (varhany)

Smíšený pěvecký sbor Foerster při Lepařově gymnáziu Jičín
sbormistryně Ivana Hanzlová

Smíšený pěvecký sbor Hlas Nová Paka
sbormistryně Alena Lelková a Petra Lukavcová

Dětský a mládežnický pěvecký sbor Jizerka Semily
sbormistryně Alena Brádllová a Nadia Ladkany

Pěvecký spolek Jizeran Semily
sbormistr Jiří Kurfiřt

PODKRKONOŠSKÝ SYMFONICKÝ ORCHESTR

Dirigent:
Graziano Sanvito

Sobota 15. prosince 2012 v 18.00 hodin
chrám sv. Jakuba v Jičíně

Vstupné: 80 Kč

Partneři:

KREJČÍKOVÍ
poštovní úřad

MUDr. Jan Hiblbauer

energie
STAVĚRNÍ A BAŇSKÁ

Papírnictví Hana Krnáčová
MUDr. Soňa Zajičková
MUDr. Blanka Pivcová

JUDr. Jiří Závěský - advokátní kancelář

JIČÍN
Akce je spolufinancována městem Jičín.

Zdenka a Petr
Gläserovi

TS
Technická služba
města Jičína

SLAVNOSTNÍ KONCERT

Podkrkonošský symfonický orchestr

u příležitosti připomenutí významných událostí 17. listopadu
bude udělena

Cena starosty města

15. listopadu 2013 v 19.30 hod

Městské divadlo Železný Brod

Koncert pořádá ZUŠ a IKS Železný Brod za finanční podpory Města Železný Brod.

Společně na klasiku

Nadace
Vodafone
Česká republika

KONCERT

**Podkrkonošský
symfonický
orchestr**

**Symfonický
orchestr
ZUŠ Liberec**

Spojené orchestry dirigují
Bedřich Kameník a Graziano Sanvito

**Sobota 31. března 2012
od 19:00**

**Kulturní centrum Golf
v Semilech**

Bus Line
Comfort in Time

energie
STAVEBNÍ A BÁŇSKÁ

**TISKÁRNA
GLPS
SEMILY s.r.o.**